

20

DOBRO POMNOŻONE

-lecie Fundacji Pomocy Edukacyjnej
dla Młodzieży im. Heleny i Tadeusza Zielińskich w Jarosławiu

1992-2012

DOBRO POMNOŻONE
czyli opowieść o Zbigniewie Zielińskim
i Jego Fundacji

Zespół redakcyjny

Jarosław Pagacz, Stanisław Kielbowicz, Jan Gąsior

Korekta tekstu

Małgorzata Jakielaszek

Projekt okładki

Dariusz Jasiewicz

ISSN - 1743-7963

Wydawca:

Fundacja Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży
im. Heleny i Tadeusza Zielińskich
37-500 Jarosław, ul. gen Zygmunta Zielińskiego 4
tel./fax 16 621 32 65, e-mail: fundacja@autograf.pl
Konto bankowe: 36 1240 2571 1111 0000 3342 3180
www.fundacjazielskich.pl

Druk: ZW Drukarnia „MULTICOLOR”
Jarosław, ul. Chmielna 4, tel. 516 055 622
e-mail: multicolorjar@interia.pl

Spis treści

Wstęp

- 1. Biografia Fundatora i jego przodków - Zbigniew Nartowski, Stanisław Kielbowicz - s. 7**
- 1.2 Śladami przodków fundatora - Stanisław Kielbowicz - s. 15
- 2. Informacje organizacyjno - prawne - Stanisław Kielbowicz - s. 22**
- 2.1. Dokumenty założycielskie - s. 23
- 2.2. Władze Fundacji - s. 24
- 2.2.1. Wspomnienie o prof. Jerzym Frydrychu s. 34
- 3. Działalność Fundacji - Stanisław Kielbowicz - s. 36**
- 3.1. Działalność gospodarcza - s. 36
- 3.2. Podsumowanie działalności stypendialnej - Jarosław Pagacz - s. 38
- 3.2.1. Homilie ks. Mariana Bocho - s. 48
- 3.3. Nagroda Burmistrza „Jarosław 2005” - s. 49
- 3.4. Pomoc charytatywna - s. 50
- 3.5. Działalność kulturalno - oświatowa - s. 52
- 3.6. Upamiętnianie miejsc walki i męczeństwa - Stanisław Kielbowicz - s. 56**
- 3.6.1. Budowa pomnika katyńskiego - s. 57
- 3.6.2. Uroczystości rocznicowe - s. 62
- 3.6.3. „Złot gwiazdzisty”- konkurs wiedzy historycznej - s. 68
- 3.6.4. Konkurs katyński w jarosławskim „Koperniku” - s. 72
- 3.6.5. „Katyń - ocalić od zapomnienia” - „Dęby katyńskie” - s. 73
- 3.6.6. Wycieczka do Katynia, Smoleńska, Lenino - s. 77
- 3.6.7. Dzień Sybiraka i Weterana - s. 80

- 3.6.8. Katyńczyk AM 487 - Barbara Tarkowska - s. 84
- 3.6.9. Medal „Pro - Memoria” - s. 86
- 4. Związek Strzelecki „Strzelec” Organizacja Społeczno - Wychowawcza - Jan Gąsior - s.87**
- 4.1. Przyjęcie patronatu ppor. Zbigniewa Zielińskiego - s. 87
- 4.1.2. Mianowanie Z. Zielińskiego na stopień oficerski w „Strzelcu” - s. 89
- 4.1.3. Stulecie „Strzelca” - s. 89
- 5. Historia jest nauczycielką życia**
- 5.1. 101-letni weteran sponsorem Fundacji - Stanisław Kielbowicz - s. 92
- 5.2. Płk. Wojciech Szczepański - AK - Maria Szczepańska - s. 95
- 5.3. Katyńskie i sybirackie symbole - Jan Gąsior - s. 96
- 5.4. „Rodzina policyjna -1939” - Anatolia Gazda - s. 97
- 5.5. Garnizon jarosławski 1918-1939 - Ireneusz Byczuk - s. 98
- 5.6. Jarosławscy generałowie - Jan Gąsior - s. 100
- 6. Bilans wydatków statutowych - Stanisław Kielbowicz - s. 104**
- 7. Uroczystości jubileuszowe - Jan Gąsior - s. 106**
- 8. Lista stypendystów XX-lecia - s. 112**
- 9. Źródła tekstów - s. 125**

Wstęp

Drodzy czytelnicy!

Dokładnie 13 lutego 1992 roku podpisany został przez Fundatora akt notarialny o utworzeniu Fundacji imieniem rodziców Heleny i Tadeusza Zielińskich (tak brzmiała nazwa w momencie założenia).

Przypomnę, że twórcą Fundacji był niezwykle człowiek śp. doc. dr hab. inż. **Zbigniew Zieliński** (1923-2003), syn zamordowanego w Katyniu majora Tadeusza Zielińskiego, rodak ziemi jarosławskiej, uczestnik wojny obronnej 1939, żołnierz Armii Krajowej, absolwent Politechniki Krakowskiej, długoletni pracownik naukowy Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, który na rzecz Fundacji przekazał majątek swoich rodziców oraz dorobek całego swojego życia.

Niniejsza publikacja, wydana z okazji jubileuszu XX - lecia ma przybliżyć Państwu kierunki działalności statutowej Fundacji oraz realizację ważniejszych zadań, wielkość wydatków i źródła ich finansowania, sukcesy i trudności.

Reasumując, chcemy społeczeństwu „zdać sprawę z władarstwa swego”.

Cele statutowe Fundacji zostały szczegółowo określone przez Fundatora śp. Zbigniewa Zielińskiego w akcie założycielskim i statucie Fundacji.

Można je ująć w cztery grupy tematyczne:

- działalność edukacyjna,
- pomoc charytatywna,

- działalność kulturalno-oświatowa,
- wspieranie idei obronności kraju, w tym upamiętnianie miejsc walki i męczeństwa Narodu Polskiego oraz osób z tym związanych.

W takiej też kolejności starać się będziemy przedstawić Państwu wydarzenia, w tworzenie których w jakikolwiek sposób Fundacja była zaangażowana.

Publikacja zawiera skrót najciekawszych, zdaniem zespołu redakcyjnego, wydarzeń podejmowanych przez Fundację samodzielnie lub wspólnie z innymi instytucjami i organizacjami w okresie XX - lecia, ze szczególnym podkreśleniem okresu 2003-2011 tj. od śmierci Fundatora do końca 2011 roku.

W imieniu Rady Fundacji serdecznie dziękuję wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób wspomagali i wspomagają Fundację swoją pracą społeczną i pomocą w załatwianiu różnych spraw.

Szczególnie dziękuję wszystkim byłym i obecnym członkom Rady i Zarządu, Komisji Stypendialnej, pracownikom Fundacji, którzy z poświęceniem pracują od 7-19, często w bardzo trudnych warunkach pogodowych.

Dziękuję klientom naszej bazy paliw, którzy nierządkiem zbaczają z głównej trasy rozumiejąc, że **kto u nas tankuje ten stypendia funduje.**

Pełne teksty informacji zawarte są w rocznych Biuletynach Informacyjnych od numeru 1 do 8, zamieszczonych na stronie internetowej www.fundacjazielskich.pl

Stanisław Kielbowicz
Przewodniczący Rady

1. Biografia Zbigniewa Zielińskiego

Według relacji prof. dra Zbigniewa Nartowskiego - kolegi i przyjaciela (skrót)

Zbigniew Zieliński urodził się 4 lipca 1923 r. w Jarosławiu, w rodzinie o głęboko patriotycznych i wojskowych tradycjach. Ojciec, Tadeusz Zieliński urodzony 17 marca 1893 r. po przerwanych studiach we Wiedniu został w 1914 r. wcielony do armii austro - węgierskiej i skierowany na front. Po wojnie pracował w magistracie jarosławskim jako referent do spraw wojskowych. Ożenił się z Heleną z domu Wątroba. Mieli dwoje dzieci: Krystynę oraz Zbigniewa. Ojciec był posiadaczem dużej parceli i ogrodu oraz terenu przemysłowego przy ul. gen. Zygmunta Zielińskiego 2, gdzie zbudował duży, wygodny dom.

W sierpniu 1939 r. po ciężkiej chorobie zmarła matka Zbigniewa - Helena Zielińska. W tym miesiącu wobec zagrożenia wojennego, Tadeusz Zieliński, jako kapitan rezerwy, został powołany do jarosławskiego 24 pułku artylerii lekkiej.

W końcu września w rejonie Lwowa dostał się do niewoli, zginął w Katyniu.

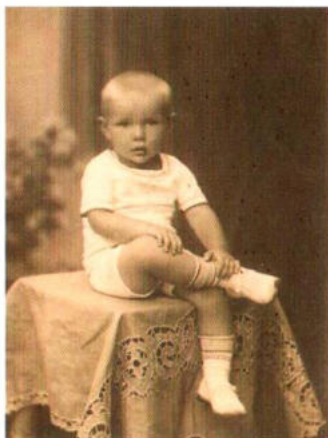
Dzieciństwo i lata młodości

Dzieciństwo Zbigniewa było związane z wielkim ogrodem, w którym był nawet basen. Naukę rozpoczął w Szkole Powszechnej im. ks. Stanisława Konarskiego w Jarosławiu. Jak wspomina jego szkolny kolega: „Zbyszek był zawsze bardzo energiczny i stanowczy. W jednej z wyższych klas został wybrany na wójta. Dbał o porządek w klasie. Zajęcia praktyczne były prowadzone w szkole przy

placu im. Piotra Skargi. Zbyszek wyznaczał dyżurnych, którzy dbali, aby przemarsz odbywał się w porządku i w zwartych kolumnach”.

Ze szkoły powszechnej Zbyszek przeszedł do II Gimnazjum im. Augusta Witkowskiego, nr tarczy 555 (obecnie mieści się w tym budynku Zespół Szkół Drogowo - Geodezyjnych).

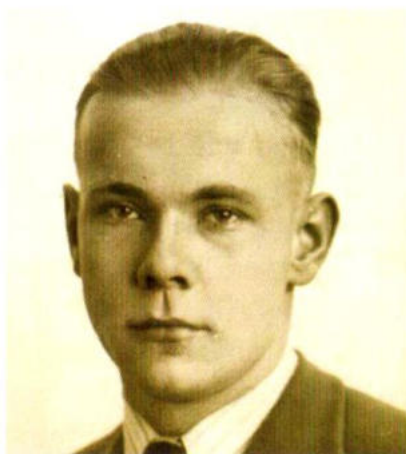
W pierwszych dniach września Zbigniew Zieliński zgłosił się jako ochotnik do 24 pułku w Jarosławiu i został wcielony do pułku jako kanonier. Brał udział w walkach nad Dunajcem, a później w akcjach w czasie odwrotu poprzez Birczę, Rzęsę Ruską i Janów koło Lwowa. W czasie jednego z nalotów w okolicach Rzęsy Ruskiej został ranny w rękę. W dniu 19 września jednostka została rozbrojona przez wojsko sowieckie i osadzona w obozie jenieckim w Borkach Wielkich pod Tarnopolem. Tam przypadkowo spotkał ojca. Udało mu się uciec z obozu, skąd pieszo wrócił do Jarosławia.

Okupacja

Podstawowym problemem było zapewnienie środków do życia i uniknięcie wywózki na roboty przymusowe. Zbyszek zatrudnił się w niemieckiej firmie Scheidt, która budowała drogi w rejonie Jarosławia. Pracował tam jako kierowca samochodu ciężarowego. Wspomina jego kolega, że podziwiał Zbyszka, który podjął się tak ciężkiej pracy. We wrześniu 1940 r. rozpoczął naukę w Państwowej Szkole Budownictwa w Jarosławiu, którą ukończył w czerwcu 1942 r. ze świadectwem technika budowlanego. Wg akt

AGH w dniu 11 czerwca 1944 r. złożył w trybie tajnym maturę w liceum ogólnokształcącym typu humanistycznego. W sierpniu 1943 r. został zatrudniony jako technik budowlany w biurze budowlanym „Kolei Wschodniej” w Jarosławiu (niemiecki Ostbahn Neubauamt), gdzie pracował do wyzwolenia Jarosławia spod niemieckiej okupacji tj. do 22 lipca 1944 r.

Równoległe do pracy zarobkowej Zbigniew podjął działalność konspiracyjną. W 1941 r. przystąpił do Związku Walki Zbrojnej przyjmując pseudonim „Olszyna”, a w 1942 r. był już żołnierzem Armii Krajowej. Brał udział w działalności wywiadowczej i akcjach sabotażowych. Był bliskim podkomendnym komendanta jarosławskiego obwodu AK mjr. Wojciecha Szczepańskiego ps. „Julian”. W jego domu znajdującym się na uboczu, co było korzystne dla konspiratorów, mieściła się kancelaria Komendy Obwodu AK oraz stały nasłuch radiowy BBC. Tu odbywały się stałe odprawy „Juliana” ze współpracownikami i podkomendnymi. W skład obstawy wchodził Zbyszek, a także młody kolega - sąsiad z ulicy Legionów - Zygmunt Kaczała. Na szczeblu krajowym oraz w jednej trzeciej obwodów, w tym w jarosławskim, w maju 1942 r. nastąpiło połączenie AK i Batalionów Chłopskich. Formalna likwidacja AK na szczeblu krajowym nastąpiła 19 stycznia 1945 r.

Po wyzwoleniu terenów jarosławskich spod okupacji niemieckiej dowódca Obwodu AK wydał rozkaz wystawienia placówek chroniących polskie wsie na Zasaniu przed

nacjonalistami z UPA. W obawie przed dekonspiracją siedziby AK Zbigniew ukrywał się w Szówsku u Kierownika Szkoły Ludwika Reichla.

O świcie 14 kwietnia 1945 roku nacjonaści ukraińscy zaatakowali sąsiednią Wiązownicę. Podpalano zabudowania, mordowano ludzi. Do akcji obronnej weszły plutony Armii Krajowej. W kilkugodzinnej walce zginęło 5 żołnierzy AK, 2 zostało rannych, a wśród nich Zbigniew. Zamordowanych zostało 87 polskich mieszkańców wsi, zaś po stronie ukraińskiej straty wynosiły 19 zabitych.

Ranny poważnie w biodro Zbigniew Zieliński został przetransportowany do Jarosławia, gdzie w klasztorze Sióstr Niepokalanek, w wielkiej tajemnicy, operowali go lekarze Jan Zasowski i Stanisław Małecki. Rekonwalescencja trwała ponad 7 miesięcy. Zbigniew zakończył działalność w Armii Krajowej w stopniu podporucznika. Dowództwo AK odznańczyło go Krzyżem Walecznych oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi z mieczami.

Wobec wrogiego nastawienia ludowych władz do AK uznał za konieczne opuścić Jarosław. Pod innym nazwiskiem zamieszkał u rodziny ojca w woj. poznańskim.

Studia

Po półrocznym pobycie w poznańskim Zbigniew przybył do Krakowa i w marcu 1946 r. rozpoczął studia na Politechnice Krakowskiej (specjalność lotnicza). Studia zakończył w 1950 r., uzyskując dyplom magistra inżyniera mechanika. Jako jedyny

z grupy studentów - szybowników nie otrzymał zgody na kurs samolotowy, przypuszczalnie dlatego, że Urząd Bezpieczeństwa wiedział, że jest synem katyńczyka wymienionego przez Niemców w ich liście katyńskiej.

Praca naukowa

W dniu 2 listopada 1950 r. Zbigniew podjął pracę na Wydziale Mechanizacji Górnictwa i Hutnictwa Akademii Górniczo - Hutniczej w Krakowie, w charakterze młodszego asystenta w Katedrze Wytrzymałości Materiałów, pod kierunkiem prof. Stefana Zięby. 20 maja 1960 r. uzyskał tytuł doktora nauk technicznych.

W 1966 roku na podstawie rozprawy habilitacyjnej uzyskał stopień docenta doktora habilitowanego.

Praca za granicą

W 1969 roku wyjechał do Wielkiej Brytanii. Przez około rok pracował jako pracownik naukowy w firmie Babcock i Willcox w Glasgow. Tam doskonalił znajomość języka angielskiego. Następnie udał się do Republiki Południowej Afryki, gdzie objął stanowisko kierownika laboratorium wytrzymałościowego w Johannesburgu. Laboratorium to pracuje dla kopalni diamentów. Po przejściu na emeryturę przez jakiś czas działał jako asystent maklera, a następnie przeprowadził się do Kanady. W roku 1987 przyjechał na krótko do Polski w celu rozeznania sytuacji, uregulowania spraw majątkowych i mieszkaniowych. Do Polski wrócił na stałe w 1994 roku. Uzyskał obywatelstwo w RPA oraz w Kanadzie. Nigdy jednak nie zrzekł się obywatelstwa polskiego.

Działalność po powrocie do kraju

Po powrocie do kraju zakupił spółdzielcze własnościowe mieszkanie i zamieszkał na stałe w Krakowie. Po przeprowadzeniu postępowania spadkowego po rodzicach, w tym m. in. odzyskaniu parceli, na której CPN urządził hurtową bazę paliw płynnych, Zbigniew Zieliński na podstawie umowy najmu wydzierżawił zagospodarowany teren bazy CPN-owi.

Środki pieniężne uzyskane z czynszu dzierżawnego przeznaczał w przeważającej części na budowę magazynów pod wynajem, powiększając w ten sposób dochody zasilające kapitał Fundacji.

Wreszcie, w roku 2000, w momencie połączenia CPN-u z PKN „Orlen” odkupił budynki i urządzenia stacji paliw znajdujące się na jego parceli i w wieku 77 lat rozpoczął działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży hurtowej i detalicznej paliw płynnych oraz wynajmu nieruchomości. Był to najbardziej wyczerpujący okres w jego życiu.

Mieszkając w Krakowie w każdym tygodniu przyjeżdżał do Jarosławia, co najmniej na 3 dni, by osobiście nadzorować działalność swojej firmy i Fundacji.

Nadmiernie intensywny tryb życia spowodował poważne kłopoty zdrowotne, które wymagały kilkakrotnie leczenia szpitalnego. Nie poddawał się jednak chorobom i nie redukował intensywności swojej działalności.

Mimo napiętego kalendarza zajęć i pogarszającego się stanu

zdrowia znajdował czas i odwagę na coroczne wyjazdy do Katynia w pobliżu dnia Wszystkich Świętych, by oddać hołd swemu ojcu majorowi Tadeuszowi Zielińskiemu, zamordowanemu przez NKWD w lesie katyńskim.

W roku 2003 zmienił datę wyjazdu i odwiedził Polski Cmentarz Wojenny w Katyniu w kwietniu, dokładnie na miesiąc przed swoją śmiercią.

Czy to przypadek? Czy też przeczucie kresu swojej ziemskiej wędrówki?

Poczynając od dnia okupacji, całe życie był samotnikiem żyjącym wśród wielu serdecznych przyjaciół.

Życiowe pasje

W czasie studiów ukończył podstawowy kurs szybowcowy, uzyskując kategorię A i B. Wielką jego pasją, którą odziedziczył po swoim ojcu, było pływanie łodzią motorową oraz żaglówką, uzyskał dyplom jachtowego sternika śródlądowego i morskiego.

Ostatnia droga

Zmarł nagle w Krakowie, 16 maja 2003 r. wracając z całonocnego pobytu w Jarosławiu. Jego prochy spoczęły w grobowcu rodzinnym na Starym Cmentarzu w Jarosławiu.

W pogrzebie uczestniczyli profesoro-

Zbigniew Zieliński
37-500 Jarostaw
ul. gen. Zielińskiego 4

Testament

Ta niżej podpisany w pełni świadomości
podejmuję następującą ostateczną
decyzję:

W przypadku mojej śmierci mój majątek
składający się z nieruchomości, ruchomości
i środków finansowych - w całości i bez
żadnych ograniczeń - przekazuję na rzecz
założonej przeze mnie:

Fundacji im. H.T. Zielińskich
w Jarostawiu
dla realizacji jej statutowych celów.

Wykonawcą tego testamentu mianuję
Zarząd wyznaczonej Fundacji.

Zieliński
H.T. Zieliński

Jarostaw, 10 maja 2002r.

wie AGH w Krakowie, liczne grono przyjaciół i mieszkańców Jarosławia, w tym duża liczba młodzieży z poczem sztandarowym Liceum Ogólnokształcącego im. M. Kopernika oraz zespołem muzycznym „Groszki” z Sieniawy.

Doc. dr hab. inż. Zbigniew Zieliński pozostawił testament, w którym cały swój majątek, dorobek całego własnego życia i dorobek swoich rodziców, w tym czynną bazę paliw przy ul. W. Reymonta, zapisał dla Fundacji.

1.2. Śladami przodków Fundatora

Arystomen Zieliński (1825-1894)

Prowadzone żmudne poszukiwania genealogiczne poszerzyły znacznie wiedzę o przodkach śp. Zbigniewa Zielińskiego. Wzmianka o rodzie Zielińskich pojawia się już w XVI w. Ród ten wywodzi się z Zielińca w woj. wielkopolskim - byli to bogaci ziemianie szlacheckiego pochodzenia herbu Jelita.

Pierwszymi właścicielami dóbr ziemskich w Zielińcu byli Tomasz i Maciej Zielińscy herbu Jelita.

Pra-pra-dziadek Fundatora - Jan Nepomucen Marcin Jelita Zieliński, żonaty z Matyldą z domu Ciołek Żelichowską, zakupił majątek w Rzeszotarach k/Wieliczki i tam gospodarzyli do śmierci.

Pra-dziadek Arystomen Paweł Jelita Zieliński urodził się w roku 1825 w Podstolicach k/Wieliczki. Gdy miał 6 lat zmarli w bardzo młodym wieku oboje rodzice na straszną chorobę - cholerę, która wtedy szalała w woj. krakowskim.

W latach 1863/64 Arystomen Zieliński brał udział w powstaniu styczniowym, do którego przystąpił ze swym cioteczynym bratem Ignacym Żelichowskim. Bił się pod dowództwem słynnego płk. Dionizego Czachowskiego, jako

ułan II pułku brał udział w bitwach m. in. pod Chrobrzem, Grochowiskami.

Po jednej z bitew, w czasie ucieczki przed pościgiem wroga uratował sztandar, który przechowywał jak relikwię, aż do śmierci. W testamencie nakazał, by włożyć go do trumny pod głowę.

Po upadku powstania, sprzedał zadłużony majątek w Rzeszotarach i kupił mały folwark w Michalczowej, w malowniczej

Pomnik Arystomena Zielińskiego

podgórskiej okolicy w nowosądeckim, gdzie osiadł z żoną i dziećmi, gospodarzył do śmierci. Mieli pięcioro dzieci w tym:

- **Jacka Olecha** - ur.1856 r. profesora gimnazjum w Jarosławiu, dwukrotnie żonatego: z Anną z d. Aigner i Marią Dąbrowską.
- **Zygmunta Bolesława** - ur. 01.08.1858r - legendarnego generała broni.

Arystomen Jelita Zieliński nosił się zawsze po polsku, na co dzień w czamarze, w święta lub uroczystości w kon-

tuszu. Klęska powstania nie złamała go, nigdy nie uznawał rozbiorów Polski, uważając je za bezprawne, a zaborców nazywał najeźdźcami.

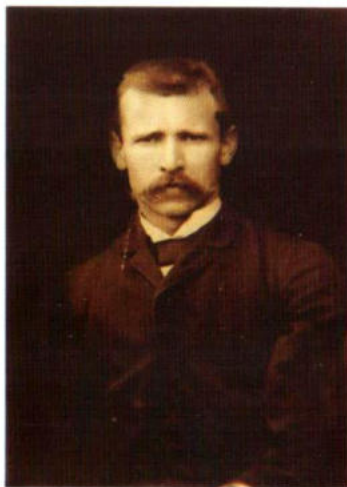
Arystomen Zieliński zmarł w 1894 roku na atak serca w wieku 69 lat w Michalczowej i pochowany został na cmentarzu w Jakubkowicach (obecnie Łososina Dolna).

Będąc w sanatorium w Muszynie odwiedziłem miejscowość Michalczowo, gdzie gospodarzył przed laty pradziadek Fundatora. Odwiedziłem rodzinę, która mieszka na terenie byłego folwarku (po budynkach folwarcznych nie ma śladu). Dla upamiętnienia pobytu w Michalczowej sporządziłem zdjęcie kościoła, który wybudowany jest na gruntach byłego folwarku.

Jacek Przemysław Olech Zieliński - dziadek Fundatora, syn Arystomena i Józefy z d. Klewska, profesor I Gimnazjum w Jarosławiu, wybitny pedagog i wychowawca młodzieży, wielce zasłużony dla miasta Jarosławia. Urodził się w 1856 r. w Rzeszotarach w powiecie wielickim, ziemi krakowskiej. Ojciec jego brał udział w powstaniu styczniowym w latach 1863/64.

Studia uniwersyteckie odbył w Krakowie i we Wiedniu. W roku 1891 r. osiedlił się w Jarosławiu, gdzie był profesorem aż do czasu przejścia na emeryturę w okresie I wojny światowej.

Nie wystarczyła mu jednak sama praca zawodowa, przez prawie 40 lat pracował na ziemi jarosławskiej jako społecznik. Był jednym z naj-

silniejszych filarów Towarzystwa Szkół Ludowych. Równie wielkie zasługi położył na polu wychowania fizycznego i idei Sokolej. Był jednym z założycieli Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Jarosławiu, jednym z budowniczych gmachu „Sokoła” (obecnie Miejski Ośrodek Kultury) i przewodniczącym Zarządu. Niestrudzony w pracy dla dobra Ojczyzny, organizator formacji legionowych, współtwórca młodzieżowych brygad Gwardii Narodowej, które w 1918 r., w pierwszych tygodniach po opuszczeniu miasta przez Austriaków, utrzymywały porządek w mieście. Był jednym z członków tymczasowego zarządu miasta w 1918 r., pracował także przez wiele lat w samorządzie jako radny miasta.

Profesor Jacek Zieliński zmarł 22 kwietnia 1930 r. Został pochowany na Starym Cmentarzu w Jarosławiu.

Mjr Tadeusz Zieliński, syn Jacka i Anny z d. Aigner, ojciec Fundatora - patron Fundacji. Urodził się 17 marca 1893 r. w Jarosławiu, gdzie ukończył szkołę powszechną oraz I Gimnazjum i Liceum (obecnie Liceum Ogólnokształcące im. M. Kopernika). Studiował prawo oraz przemysł na Akademii Handlowej we Wiedniu.

Z chwilą wybuchu I wojny światowej w 1914 roku został wcielony do armii austriackiej, gdzie ukończył szkołę oficerską i uzyskał stopień podporucznika.

Po odzyskaniu niepodległości przez Polskę wrócił do Jarosławia, wstąpił do Wojska Polskiego i otrzymał przydział do 4 Pułku Artylerii Polowej.

major rezerwy artylerii
Tadeusz Zieliński 1893-1940

W roku 1919 awansował do stopnia porucznika, a w rok później do stopnia kapitana. Brał udział w wojnie ukraińsko - polskiej oraz w wojnie bolszewicko - polskiej.

W roku 1922 został przeniesiony do Pułku Artylerii Ciężkiej we Lwowie, a po roku do 24 Pułku Artylerii Polowej im. Króla Jana III Sobieskiego w Jarosławiu. W roku 1924 na własną prośbę został przeniesiony do rezerwy, pracował w jarosławskim magistracie jako referent d/s wojskowych.

Pod koniec sierpnia 1939 r., wobec zagrożenia wojennego, został powołany do 24 Pułku Artylerii Lekkiej w Jarosławiu wchodzącego w skład 24 Dywizji Piechoty. W pierwszych dniach września opuścił Jarosław i przeszedł wraz ze swoim pułkiem szlak bojowy od Tarnowa do Lwowa, tocząc zacięte walki z okupantem w rejonie Zakliczyna, Birczy, Rzęsy Ruskiej.

W dniach 18 - 20 września w rejonie Lwowa, oddziały polskie zostały zatrzymane przez wojska sowieckie. Tadeusz Zieliński osadzony został wraz z innymi oficerami w obozie w Kozielsku. Został zamordowany przez NKWD w kwietniu 1940 r. w lesie katyńskim.

Helena Zielińska z d. Wątroba, matka Fundatora - patronka Fundacji, córka Adama i Julianny z d. Kawa, urodzona dnia 17 lutego 1895 r. w Tarnowie.

Związek małżeński z Tadeuszem Zielińskim zawarła w dniu 2 marca 1919 r. (nie

Helena Zielińska
(1895-1939)

znamy miejsca ślubu). Poza tym niewiele wiemy o matce Fundatora. Ze zdjęć rodzinnych należy przypuszczać, że w latach 1913-1914 pracowała w sklepie Spółdzielni Kółek Rolniczych w Zakopanem, a w latach od 1916-1919 w Składnicy Kółek Rolniczych w Jarosławiu. Istnieje przypuszczenie, że po zawarciu związku małżeńskiego pracowała w firmie branży naftowej „Polmin” w Jarosławiu, znajdującej się na posesji Zielińskich przy ul. Reymonta.

General broni Zygmunt Bolesław Zieliński, młodszy brat Jacka Zielińskiego - dziadka Fundatora. Urodził się 1 sierpnia 1858 r. w Rzeszotarach, powiat wielicki. Od roku 1864 mieszkał wraz z rodzicami w Michalczowej k/Nowego Sącza. W roku 1869 rozpoczął naukę w I Gimnazjum w Nowym Sączu, którego jednak nie ukończył, gdyż postanowił zostać żołnierzem.

Po ukończeniu Szkoły oficerskiej powrócił do 20 pułku piechoty w Nowym Sączu, gdzie uzyskał stopień podporucznika.

W miarę uzyskiwanych awansów pełnił coraz wyższe stanowiska. Po awansie na stopień pułkownika w 1910 roku został dowódcą 13 pp w Krakowie, ale już w 1911 r. przechodzi w stan spoczynku. Po wybuchu I wojny światowej w sierpniu 1914 został zmobilizowany na dowódcę 2 pp

General Zygmunt Zieliński
1858-1925

Legionów Polskich (II Brygada Legionów). Walczył m.in. pod Rafajłową, Zieloną, Mołotkowem, Rokitną, Rarańczą i wielu innych bitwach. Pomimo jego wspaniałych osiągnięć na polu walki przełożeni nie dążyli go zaufaniem ze względu na jego narodowościowe przekonania.

W sierpniu 1915 r. został odwołany z funkcji d-cy II Pułku Legionów i przeniesiony poza linię działań operacyjnych. Pełnił różne funkcje m.in. dowódcy Komendy Grupy Legionów w Piotrkowie Trybunalskim, d-cy III Brygady Legionów w Warszawie.

Po kryzysie przysięgowym w Legionach w kwietniu 1917 r. mianowany zostaje **dowódcą całości Legionów Polskich**, aż do ich rozwiązania. Następnie dowodzi Polskim Korpusem Posiłkowym utworzonym z resztek formacji legionowych, stacjonującym w Przemyślu. W tym czasie zostaje awansowany do stopnia generała.

Walczył w wojnie ukraińsko-polskiej oraz w wojnie bolszewickiej od czerwca 1920 r. jako dowódca III Armii m. in. nad Styrem i Bugiem, pod Dubienką, Dorohuskiem aż do zakończenia wojny. Wielokrotnie wyróżniany najwyższymi odznaczeniami m.in. Orderem Wojennym Virtuti Militarii V klasy, oraz orderem Orła Białego.

Zmarł w Krakowie 11 kwietnia 1925 r., w wieku 67 lat. Został manifestacyjnie pochowany na Cmentarzu Rakowickim (kwatery 67), obok mogiły legionistów spod Rokitnej.

Pamięć o legendarnym generale Zielińskim jest wciąż żywa. W Jarosławiu jego imieniem nazwana jest ulica (boczna Reymonta), przy której mieści się Fundacja. Ponadto w dniu 19 października 2007 r. w Krakowie na fasadzie kamienicy przy ul. Garncarskiej 4, w której mieszkał generał, odsłonięto tablicę pamiątkową.

2. Informacje organizacyjno-prawne

Fundacja Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży im. H. i T. Zielińskich jest jednostką pozarządową, utworzoną przez osobę fizyczną śp. doc. Zbigniewa Zielińskiego, działającą zgodnie z **ustawą z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (Dz. U Nr 46 poz. 205)**.

Fundacja nasza jest jedną z nielicznych jednostek pozarządowych prowadzących działalność gospodarczą, dlatego też posiada wpis w **rejestrze sądowym Fundacji w Sądzie Rejonowym w Rzeszowie pod Nr 0000020427 i jednocześnie pod tym samym numerem w rejestrze przedsiębiorstw**.

Dochody uzyskane z działalności gospodarczej są jedynym źródłem finansowania działalności statutowej, której celem podstawowym jest pomoc finansowa uzdolnionej młodzieży.

Z uwagi na główny kierunek działalności statutowej jakim jest edukacja młodzieży, **nadzór nad Fundacją sprawuje Minister Edukacji**.

Działalność gospodarcza to w głównej mierze:

- sprzedaż detaliczna i hurtowa paliw płynnych, która w strukturze sprzedaży stanowi 97%,
- wynajem nieruchomości i sprzedaż węgla stanowi zaledwie 3%.

Dochód ze sprzedaży paliw jest opodatkowany podatkiem dochodowym wg przepisów i stawek podatkowych obowiązujących osoby prawne, co oznacza, że na cele statutowe przeznaczany jest dochód netto (po opodatkowaniu).

Jedynie dochód z wynajmu i sprzedaży węgla jest zwolniony z opodatkowania w części przeznaczony na cele statutowe.

Ponadto Fundacja opłaca wszelki inne podatki i opłaty

(podatek od nieruchomości, od środków transportowych itp.), pomimo że w świetle ustawy z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz.U Nr 96 poz. 873) jest jednostką prowadzącą działalność pożytku publicznego, jednak bez formalnego statusu OPP.

2.1. Dokumenty założycielskie

Numer Repertorium A303/92

Akt Notarialny

/fragment/

Dnia 13 lutego tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego drugiego roku /13.02.1992/ w Państwowym Biurze Notarialnym w Jarosławiu przed asesorem notarialnym mgr Bożeną Bender stawił się **ZBIGNIEW ZIELIŃSKI** syn Tadeusza i Heleny zamieszkały Barrhead, Glasgow Wielka Brytania. Tożsamość stawającego oraz obywatelstwo polskie pełniąca obowiązki notariusza ustaliła na podstawie paszportu konsularnego wydanego przez Konsulat Generalny PRL Glasgow, w dniu 18 listopada 1982 roku serii K IV Nr 0283274, z datą ważności do dnia 17 listopada 1992 roku.

Oświadczenie o ustanowieniu Fundacji

§ 1 Stawający oświadcza, że ustanawia fundację pod nazwą „Fundacja im. Heleny i Tadeusza Zielińskich” zwaną dalej „Fundacją”.

§ 2 Siedzibą Fundacji jest miasto Jarosław, a terenem jej działania obszar województwa przemyskiego, a w szczególności rejon jarosławski.

§ 5 **Celem Fundacji wg statutu jest:**

a/ gromadzenie środków finansowych i zasobów materialnych na rzecz udzielania pomocy szczególnie uzdolnionym

- i wyróżniającym się uczniom szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych, studentom szkół wyższych oraz studiów doktoranckich i podyplomowych,
- b/ finansowanie nagród oraz stypendiów dla młodzieży za szczególne osiągnięcia w dziedzinie nauki i sztuki oraz postępu technicznego,
- c/ udzielanie doraźnej pomocy materialnej organizacjom i instytucjom zajmującym się utrzymaniem osób wymagających pomocy (dom opieki) oraz osobom wymagającym doraźnej pomocy,
- d/ tworzenie lub wspieranie finansowe hospicjów,
- e/ prowadzenie innej działalności charytatywnej,
- f/ inicjowanie i wspieranie działalności kulturalnej, oświatowej i artystycznej dla dobra społeczeństwa, w tym również polonii zagranicznej,
- g/ wspieranie idei obronności kraju, w tym upamiętnienie miejsc walki i męczeństwa Narodu Polskiego oraz osób z tym związanych.

2.2. Władze Fundacji

Od 1969 roku **doc. dr hab. inż. Zbigniew Zieliński** pracował za granicą i gromadził oszczędności, być może już wtedy z myślą o pomocy uczącej się młodzieży, a już na pewno decyzję taką podjął w 1982 roku, kiedy po uzyskaniu zgody na przyjazd do Polski zaczął coraz częściej odwiedzać swoją ojczyznę i odkrywać Polskę na nowo.

Obracając się w środowiskach młodzieżowych, głównie studenckich, poprzez kontakty ze swymi przyjaciółmi z AGH w Krakowie miał możliwość poznania sytuacji materialnej oraz nastrojów panujących wśród młodzieży, przejawiających się często niechęcią do nauki oraz kwestio-

nowania sensu i wartości kształcenia się, nawet w kręgach młodych, bardzo zdolnych ludzi.

Widać problemy młodzieży z jakimi zetknął się w Polsce potraktował bardzo poważnie, gdyż będąc jeszcze na obczyźnie w 1992 roku założył Fundację i przekazał część swoich oszczędności, by pomóc przynajmniej tym najlepszym z najlepszych.

Dalsza działalność Fundacji uzależniona była jednak od zaangażowania i wrażliwości ludzi powołanych do władz statutowych, a przyznać trzeba, że dobór tych ludzi, w większości wywodzących się z szeregów AK, nie był przypadkowy.

W skład Zarządu powołani zostali:

1. Zofia Dyszyńska z-ca przewodniczącego Zarządu
2. Jadwiga Mielniczek członek Zarządu
3. Maria Pajda członek Zarządu
4. Stefan Szewc członek Zarządu

Funkcję przewodniczącego Zarządu Zbigniew Zieliński zarezerwował dla siebie.

W strukturze organizacyjnej Fundator ustanowił Radę Fundacji sprawującą nadzór nad działalnością Zarządu, chociaż nie był to obowiązek ustawowy.

Do Rady Fundacji powołani zostali:

1. Maria Szczepańska przewodnicząca Rady
2. Zbigniew Brincken z-ca przewodniczącego Rady
3. Jan Dyszyński członek Rady
4. Waclaw Zeman członek Rady
5. Halina Krzakowska - Bader członek Rady

Pani Maria Szczepańska, państwo Zofia i Jan Dyszyńscy, pan Zbigniew Brincken, pan Stefan Szewc to byli żołnierze Armii Krajowej, przyjaciele Zbyszka z młodości lat, pan Wacław Zeman natomiast jest synem AK-owca.

Pozostali członkowie władz Fundacji to znani i szanowani mieszkańcy miasta Jarosławia o społecznikowskim rodowodzie. Wszyscy z zapałem przyjęli propozycję powołania Fundacji, zaoferowali swój czas i wiedzę, podjęli się opracowania statutu i struktury organizacyjnej, nawiązania kontaktów ze szkołami i młodzieżą w celu wyszukiwania uzdolnionych, a niezamożnych młodych ludzi, jako kandydatów do stypendiów i nagród.

Największy wkład w działalność Fundacji wnieśli państwo Dyszyńscy, udostępniając swój dom na siedzibę Fundacji i miejsce spotkań jej władz oraz samochód osobowy, którym posługiwali się przy sprawdzaniu warunków środowiskowych przyszłych stypendystów.

Najważniejsze obowiązki w pracy Rady Fundacji przypadły pani Marii Szczepańskiej, z zawodu prawnicze, pełniącej funkcję Przewodniczącej Rady jako najwyższego organu władz Fundacji. Maria Szczepańska - były żołnierz AK, żona Komendanta Obwodu AK Jarosław śp. pułkownika Wojciecha Szczepańskiego.

W pracy Rady Fundacji na wyróżnienie zasługuje również pan Zbigniew Brincken były żołnierz AK, Przewodniczący Zarządu Powiatowego Światowego Związku Żołnierzy AK w Jarosławiu, pełniący funkcję zastępcy Przewodniczącego Rady Fundacji.

Aktywnym działaczem w Zarządzie Fundacji był również śp. Stefan Szewc z zawodu prawnik (1924-1998), pełniący funkcję sekretarza. Były żołnierz Armii Krajowej, pseudonim „Jakub”, działał na terenie gminy Pruchnik.

W 1944 roku obsługiwał stację sygnalizacyjną „Eureka” dla samolotów alianckich dokonujących zrzutów broni na terenie kraju. Brał udział w walce z Niemcami w słynnej akcji „Burza”. Od 1948 roku, ściśle związany z ruchem ludowym, przez wiele lat sprawował funkcję Przewodniczącego Zarządu Miejskiego PSL w Jarosławiu, gdzie jako prawnik udzielał bezpłatnych porad okolicznym rolnikom nie tylko spod znaku koniczynki.

Od roku 1996 zawieszono okresowo działalność Fundacji w Jarosławiu, a podjęto wypłatę stypendiów studentom na AGH w Krakowie.

Po wznowieniu działalności Fundacji w Jarosławiu, w dniu 19.01.2001 r., Fundator powołał nowe władze statutowe. Oprócz Zarządu i Rady Fundacji ustanowił dwa fundusze stypendialne, pełniące obecnie rolę Komisji Stypendialnych:

- Fundusz Stypendialny w Jarosławiu, nad którym honorowy patronat sprawuje Rada Powiatu Jarosławskiego,
- Fundusz Stypendialny przy AGH w Krakowie, nad którym patronat sprawuje Senat Uczelni.

Dobór osób do organów statutowych przez śp. Zbigniewa Zielińskiego okazał się trafny, gdyż większość tych osób pełni swoje obowiązki do dnia dzisiejszego. Najczęściej zmieniały się osoby z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, gdzie wewnątrz przyjęto zasadę udziału w Radzie Fundacji aktualnego Prorektora d/s Kształcenia.

W okresie od początku roku 2001 do chwili obecnej we władzach Fundacji okresowo uczestniczyli:

- prof. dr hab. inż. Andrzej Szczepański - członek Rady, Przewodniczący Zarządu Funduszu Stypendialnego od dnia 09.06.2003 r. - 12.12.2005 r.

- prof. dr hab. inż. Tadeusz Orzechowski - członek Rady, z-ca przewodniczącego Zarządu Funduszu Stypendialnego od dnia 09.06.2003 r. - 12.12.2005 r.
- prof. dr hab. inż. Bronisław Barchański - członek Zarządu Funduszu Stypendialnego przy AGH od dnia 01.04.2002 r. - 12.12.2005 r.
- prof. dr hab. inż. Jerzy Frydrych - członek Rady Fundacji od 12.12.2005 r. Zmarł 17 września 2010 r.
- prof. dr hab. inż. Antoni Cieśla - członek Rady Fundacji od 12.12.2005 r. - 08.06.2009 r.

Ponadto zrezygnował z władz Fundacji:

- mgr Józef Zawadzki - członek Zarządu od 01.02.2001 - 09.06.2003 r.

Aktualny stan osobowy władz Fundacji przedstawia się następująco:

Zarząd:

Wiesław Kielbowicz - przewodniczący Zarządu, ur. 22.11.1968r. w Przemyślu. Wykształcenie średnie - Technikum Elektryczno-Mechaniczne. Od 1990 r. współwłaściciel s.c. Agra. Kierownik Bazy Paliw Firmy doc. Zbigniewa Zielińskiego od 01.07.2000 r. do 2003 r. Od śmierci Fundatora w Fundacji na stanowisku kierownika zakładu. Żonaty, dwóch synów.

Mgr Jan Gąsior - członek Zarządu, ur. 01.06.1949 r. w Majdanie Sieniawskim. Wykształcenie wyższe prawnicze, absolwent UJ w Krakowie, Radca Prawny, prowadzi własną kancelarię prawniczą. Żonaty.

Elżbieta Magryś - członek Zarządu, ur. 26.08.1963 r. w Laszka. Wykształcenie średnie - Liceum Ekonomiczne w Jarosławiu. Od 1983 roku zatrudniona w PKN „Orlen”, a od 01.07.2000 r. w Firmie śp. Zbigniewa Zielińskiego na stanowisku księgowej i jednocześnie z-cy kierownika Bazy Pałiw. Od 2003 r. zatrudniona w Fundacji na stanowisku głównej księgowej.

Rada Fundacji:

Stanisław Kiełbowicz - przewodniczący Rady, ur. 21.03.1936 r. Wykształcenie średnie ekonomiczne. Biegły rewident. Żonaty, czworo dzieci. Emeryt.

Mgr Jarosław Pagacz - z-ca przewodniczącego Rady, ur. 01.12.1953 r. w Jarosławiu. Wykształcenie wyższe - absolwent UJ, nauczyciel w Zespole Szkół Plastycznych. Żonaty, dwoje dzieci. Działacz solidarnościowy, radny miasta Jarosławia od I -VI kadencji.

Ksiądz Marian Bocho - członek Rady, ur. 16.12.1957 r. w Resku woj. zachodniopomorskie. Święcenia kapłańskie przyjął w dniu 29.06.1983 r. Pracował jako wikariusz w Haczowie, Jarosławiu, w Przemyślu, w Sanoku. W 1992 r. został proboszczem parafii Prusiek. Od 2000 r. dyrektor Caritas Archidiecezji Przemyskiej, od 2006r. proboszcz parafii Bożego Ciała w Jarosławiu.

Inż. Kazimierz Hołyszko - członek Rady, ur. 14.04.1945 r. w Ciemierzowicach. Wykształcenie wyższe techniczne, żonaty, pięcioro dzieci. W latach 1972-1983 nauczyciel w Technikum Budowlanym w Jarosławiu. Prezes jarosławskiego oddziału Rejonowego Stowarzyszenia Rodzin Katolickich w latach 1997-2001r.

Maria Gliniak - członek Rady, ur. 16.05.1957 r. w Gołdapi k/Suwałk. Wykształcenie średnie ekonomiczne, mężatka. Pracowała w PZZ Jarosław, społecznik, z-ca przew. Komisji Rewizyjnej przy Stowarzyszeniu Osób Upośledzonych Umysłowo, przez 18 lat pracowała w Zarządzie tego Stowarzyszenia.

Prof. dr hab. inż. Zbigniew Kąkol - członek Rady. Profesor fizyki na Wydziale Fizyki i Informatyki Stosowanej AGH w Krakowie, Prorektor ds. Kształcenia w kadencji 2008-2012.

Prof. dr hab. inż. Andrzej Łędzki - członek Rady z AGH Kraków, ur. 06.01.1945 r. w Krakowie. Ukończył ówczesny Wydział Metalurgiczny AGH. Pracuje na tym wydziale od 1968 r., obecnie pełni funkcję Kierownika Katedry Metalurgii Stopów Żelaza. Prorektor ds. Ogólnych (1999-2002) oraz Prorektor ds. Kształcenia (2002-2005).

Zarząd Funduszu Stypendialnego w Jarosławiu (Komisja Stypendialna)

Mgr Jarosław Pagacz - przewodniczący Zarządu, jednocześnie z-ca przew. Rady Fundacji.

Mgr Bogdan Wołoszyn - członek Zarządu. Lat 48, wykształcenie wyższe, absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie. Od 1984 roku nauczyciel, w 1998 r. kierownik oddziału zamiejscowego Kuratorium Oświaty w Jarosławiu, od 1999 r. Naczelnik Wydz. Edukacji i Kultury Fizycznej UM Jarosławia. Od grudnia 2005 r. z-ca Burmistrza Miasta. Żonaty, dorosła córka.

Mgr Adam Tomaszewski - członek Zarządu, ur. 02.03.1959 r. w Przemyślu. Wykształcenie wyższe, absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie (1981). Od 01.09.1981r. nauczyciel zawodu, od 1984 roku nauczyciel informatyki, a od 2000 roku pełni funkcję Dyrektora

Zespołu Szkół Technicznych i Ogólnokształcących, nieprzerwanie w tej samej szkole. Żonaty

Mgr Tomasz Petry - członek Zarządu, ur. 03.11.1950 r. w Kramarzędowcu. Wykształcenie wyższe, absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Rzeszowie, Wydz. Filologii Polskiej. Od 1978 nauczyciel Zespołu Szkół Drogowo-Geodezyjnych i Licealnych im. A. Witkowskiego. Od września 1980 r. działacz solidarnościowy. Od 1998-2006 przew. Rady Powiatu Jarosławskiego.

Zarząd Funduszu Stypendialnego przy AGH w Krakowie

Prof. dr hab. inż. Bronisław Barchański - przewodniczący Zarządu. Profesor na Wydziale Górnictwa i Geoinżynierii AGH w Krakowie. Kierownik Katedry Ekonomiki i Zarządzania w Przemysle.

Prof. dr hab. inż. Andrzej Szczański - członek Zarządu. Profesor na Wydziale Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska. Kierownik Katedry Hydrogeologii i Geologii Inżynierskiej.

Pracownicy Fundacji

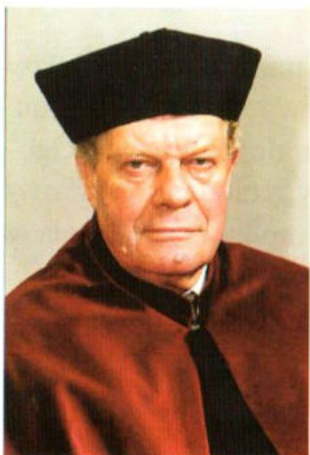
Wanda Rzepko - pracownik ds. statutowych,

Bogdan Jasiewicz - sprzedawca produktów naftowych

Józef Kraus - kierowca

Ludwik Bochnak - sprzedawca produktów naftowych, przeszedł na emeryturę w 2010 r., po 10 latach pracy w Fundacji.

2.2.1. Wspomnienie

Profesor Jerzy Frydrych (1931-2010) Członek Rady Fundacji

17 września 2010 roku zmarł wspaniały nauczyciel, wychowawca i przyjaciel młodzieży prof. dr inż. Jerzy Frydrych, jeden z najwybitniejszych polskich specjalistów w zakresie metalurgii proszków, także społecznik pełniący bezinteresownie funkcję członka Rady Fundacji.

Profesor Jerzy Jan Frydrych urodził się 10 czerwca 1931 roku w Chodnicy, w powiecie Drohobycz, w województwie lwowskim.

Po zakończeniu II wojny światowej ukończył szkołę średnią i po uzyskaniu matury rozpoczął, jesienią 1950 roku, studia w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, na Wydziale Hutniczym. Już w I roku studiów zetknął się

wówczas z mgr. inż. Zbigniewem Zielińskim, który prowadził zajęcia na AGH z przedmiotu wytrzymałość materiałów.

Prof. Frydrych tak wspomina swojego nauczyciela „Był wyróżniającym się, wyjątkowo wymagającym nauczycielem akademickim i bardzo dobrym pedagogiem. Zawsze bardzo dobrze przygotowany do wykładów i ćwiczeń, umiał w sposób jasny i zrozumiały przedstawić nawet najtrudniejsze problemy z zakresu wytrzymałości materiałów. Przy sprawdzaniu wiedzy studentów mgr inż. Z. Zieliński był również bardzo wymagający i dokładny, ale oceniał ją obiektywnie i sprawiedliwie. Swoje zajęcia z p. Z. Zielińskim zakończyłem egzaminem w dniu 2 lutego 1952 roku. Spotkałem się z nim ponownie dopiero po przeszło 40 latach, po jego powrocie z zagranicy i przybyciu do Rektoratu AGH na rozmowy w sprawie założenia Fundacji”.

W 1993 roku docent Jerzy Frydrych otrzymał z rąk prezydenta Lecha Wałęsy tytuł profesora, a w 1999 został profesorem zwyczajnym.

Równoległe do działalności naukowej prowadził bardzo aktywną działalność organizacyjną, pełniąc coraz bardziej odpowiedzialne funkcje na wydziale i uczelni. Przez 5 lat był prorektorem.

Był również wielkim społecznikiem, pełniąc bezinteresownie od roku 2002 funkcję członka Rady naszej Fundacji stworzonej przez jego nauczyciela śp. Zbigniewa Zielińskiego. Żywo interesował się działalnością Fundacji, brał udział we wszystkich posiedzeniach Rady, służył swoim bogatym doświadczeniem. Brał udział w rozdaniu dyplomów dla jarosławskiej młodzieży, z którą chętnie się spotykał, bo po prostu ją kochał.

Prof. Jerzy Frydrych cieszył się w środowisku akademickim ogromnym uznaniem i szacunkiem. W naszej pamięci pozostanie jako człowiek prawy i szlachetny, wycho-

wawca oraz przyjaciel wielu pokoleń studentów, inżynierów i profesorów. Naukowiec i organizator. Człowiek wielkiej wrażliwości i pasji społecznej.

3. Działalność Fundacji

Jak wspomniano na wstępie, Fundacja prowadzi działalność gospodarczą i działalność statutową w wymiarze ściśle zależnym od uzyskanych dochodów z działalności gospodarczej, które są wyłącznym źródłem finansowania wydatków statutowych.

3.1. Działalność gospodarcza

Śp. doc. Zbigniew Zieliński był człowiekiem wykształconym i doświadczonego. Poza granicami kraju (w RPA, Wielkiej Brytanii, Kanadzie) przepracował 25 lat, dlatego też po powrocie do kraju podjął działalność gospodarczą, a uzyskane z niej dochody inwestował w rozbudowę bazy materialnej dla przyszłej Fundacji. W latach 1999 - 2003 wybudował kilka magazynów oraz odkupił od PKN „Orlen” przestarzałą i zaniedbaną bazę paliw zlokalizowaną na jego parceli. Obiekty te, przekazane przez Fundatora testamentem na rzecz Fundacji, stały się podstawą do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży detalicznej i hurtowej paliw płynnych oraz wynajmu nieruchomości.

Od momentu nabycia spadku tj. od połowy maja 2003 r. dochody uzyskane z działalności gospodarczej w 73% przeznaczone zostały na wydatki statutowe, a 27% dochodów stanowią fundusze rezerwowe gwarantujące ciągłość w działalności statutowej, w przypadku wypracowania zbyt niskich dochodów lub straty w latach przyszłych. W tych ośmiu latach działalności gospodarczej były lata „tłu-

ste” i lata „chude”, jednak zawsze uzyskiwaliśmy wynik dodatni, wystarczający na pokrycie wydatków statutowych. Nie bez wpływu na wyniki finansowe pozostawały warunki technicz-

ne w jakich znajdowała się stacja paliw i cała infrastruktura, dlatego też Zarząd Fundacji w pierwszej kolejności podjął działalność zmierzającą do zmiany wizerunku stacji paliw i jej otoczenia. Wykonano wiele inwestycji w zakresie ochrony środowiska oraz usprawniających obsługę klienta m.in.:

- wymieniono zbiorniki paliwowe na dwupłaszczowe,
- wymieniono całą instalację technologiczną,
- wymieniono przestarzałe dystrybutory paliwowe na nowe, elektronicznie sterowane - ekologiczne,
- zainstalowano program samoobsługi klienta,
- wykonano zadaszenie nad stacją paliw.

Ponadto zmieniono wizerunek całego obiektu przez:

- wybudowanie nowego budynku administracyjnego,
- całkowitą przebudowę budynku obsługi klienta,
- wykonanie jednolitej elewacji wszystkich budynków.

Inwestycje powyższe nie tylko zmieniły wygląd zewnętrzny całego obiektu, ale przede wszystkim w znaczny sposób poprawiły standard obsługi klienta, co niewątpliwie wpłynęło na stworzenie ustabilizowanej grupy stałych klientów.

3.2. Podsumowanie działalności stypendialnej.

Głównym celem powołanej przez siebie przed 20 laty Fundacji śp. prof. Zbigniew Zieliński uczynił pomoc materialną najzdolniejszym, osiągającym najlepsze wyniki w nauce uczniom i studentom. Do realizacji tego zadania wybrał Fundator w 1992 roku ludzi, których znał z okresu swojej młodości i darzył zaufaniem. W ciągu 3 lat działania przyznano 24 stypendia uczniom i studentom pochodzącym

Wręczenie stypendiów w budynku Starostwa - 2001

z Jarosławia. Potem w działalności Fundacji w Jarosławiu nastąpiła przerwa, natomiast Fundator utworzył Fundusz Stypendialny przy Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, powołując Zarząd złożony z pracowników Akademii

z udziałem prorektora ds. kształcenia. Krakowski Fundusz działa nieprzerwanie od 1996 roku, od 2001 roku w ramach reaktywowanej Fundacji - stałe miejsce w 7 osobowej Radzie Fundacji ma dwóch przedstawicieli AGH. W okresie od 1996 do 2011 roku stypendia otrzymało 71 studentów AGH, wyróżniających się wynikami w nauce i osiągnięciami badawczymi. Wręczenie stypendiów na AGH odbywa się na początku roku akademickiego podczas uroczystej inauguracji lub jest elementem obchodów Święta Edukacji. W uroczystości uczestniczą zwykle przedstawiciele władz Fundacji z Jarosławia.

Wręczenie stypendiów studentom AGH w Krakowie

Reaktywowanie Fundacji w Jarosławiu nastąpiło w 2001 roku, po ponad dwuletnich przygotowaniach, podczas których zostały zredagowane statut i regulamin przyznawania stypendiów oraz wybrani ludzie mający tworzyć organy Fundacji: Radę, Zarząd i Zarząd Funduszu Stypendialnego zwany obecnie Komisją Stypendialną. Powołane wówczas

przez śp. prof. Zbigniewa Zielińskiego osoby działają w Fundacji, w prawie niezmiennym składzie, do dziś. Rada Fundacji zbiera się dwa razy w roku, określając ogólne zasady działania Komisji Stypendialnej i odbierając sprawozdania z realizacji jej zadań. Zarząd Fundacji określa wysokość kwoty przeznaczonej na stypendia w danym roku i podejmuje decyzje o zatwierdzeniu wyników kwalifikacji

Stypendyści 2011/2012 po Mszy św. w Kolegiacie jarosławskiej

stypendystów przeprowadzanej przez Komisję Stypendialną. Zadaniem Komisji Stypendialnej jest wyłonienie spośród uczniów tych, którzy składają wnioski o przyznanie pomocy materialnej, przyszłych stypendystów.

Regulamin określa, że o pomoc materialną mogą ubiegać się uczniowie gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych pochodzący z powiatu jarosławskiego. Od 2006 roku możliwość taką posiadają również studenci I roku studiów, którzy wcześniej byli stypendystami Fundacji. Warunkiem

otrzymania stypendium jest średnia ocen co najmniej 5,0 uzyskana w wyniku klasyfikacji końcoworocznej z następujących przedmiotów: język polski, język obcy nowożytny, historia, geografia, biologia, matematyka, fizyka, chemia lub uczestnictwo w finale olimpiady przedmiotowej na szczeblu centralnym lub w finale konkursu przedmiotowego dla gimnazjalistów. Dodatkowymi kryteriami branymi pod uwagę przez Komisję Stypendialną przy wnioskowaniu do Zarządu Fundacji o przyznanie pomocy mogą być trudna sytuacja materialna ucznia oraz dobra opinia wystawiona przez szkołę, uwzględniająca aktywność ucznia na terenie szkoły i poza nią.

W latach 2000 - 2003 w pracach Komisji Stypendialnej uczestniczył osobiście Fundator. Były organizowane osobne spotkania z kandydatami na stypendystów i indywidualne rozmowy. W rozmowach tych śp. prof. Zieliński podkreślał wagę, jaką należy przykładać do nauki zwłaszcza przedmiotów ścisłych i języków obcych. Apelował do młodzieży o aktywność w życiu społecznym, o traktowanie pomocy materialnej otrzymywanej z Fundacji jako swego rodzaju pożyczki, którą kiedyś, po osiągnięciu życiowych celów, winno się spłacić pomagając innym. W następnych latach, wraz ze wzrostem liczby stypendystów, musiała zmienić się forma postępowania kwalifikacyjnego. Komisja Stypendialna, pracując z udziałem przewodniczącego Rady Fundacji p. Stanisława Kielbowicza i często również członka Zarządu p. Jana Gąsiora, wybiera stypendystów na podstawie wnikliwej analizy danych zawartych we wnioskach. Preferowane są zwłaszcza sukcesy na olimpiadach i konkursach przedmiotowych. Ważne są również wyniki egzaminów zewnętrznych: dla absolwentów gimnazjów - egzaminu gimnazjalnego, dla absolwentów szkół ponadgimnazjalnych - egzaminu maturalnego. Rezultatem pracy Komisji Stypen-

dialnej jest lista wytypowanych stypendystów, która zostaje przedstawiona do zatwierdzenia Zarządowi Fundacji.

Fundator uważał, że wysokość stypendium winna zależeć od skali osiągnięć ucznia bez względu na jego sytuację materialną. Jednak Rada i Zarząd Fundacji, biorąc pod uwagę trudne polskie realia, postanowiły uzależnić wysokość i formę pomocy od warunków materialnych rodziny stypendysty. I tak w przypadku dobrych warunków materialnych uczniowie otrzymują jednorazowe stypendium w wysokości 300 zł, studenci - 300 zł/semestr. Uczniowie z trudniejszą sytuacją materialną otrzymują stypendium w wysokości 100 zł miesięcznie, studenci - 200 zł miesięcznie.

Oprócz uczniów i studentów nagradzanych za wyniki w nauce, pomoc materialną co roku otrzymują również uczniowie o wyjątkowo trudnej sytuacji materialnej. Decyzję w sprawie przyznania stypendium socjalnego podejmuje Zarząd Fundacji. Od 2005 roku pomoc taką otrzymało 27 uczniów i studentów na łączną kwotę 25.100 zł.

Stypendia w latach 1992 - 1995

Rok szkolny	Ilość stypendiów	Łączna kwota stypendiów [zł]
1992/93	10	3.900
1993/94	9	7.680
1994/95	5	950
Razem	24	12.530

Stypendia na AGH w latach 1996 - 2011

Lata akademickie	Ilość stypendiów	Łączna kwota stypendiów [zł]
1996-2000	10	14.400
2000-2003	7	18.500
2004-2011	57	107.500
Razem	74	140.400

Stypendia w Jarosławiu po reaktywowaniu działalności Fundacji

Edycja - data rozdania Stypendiów	Ilość wniosków	Ilość stypendiów	Łączna kwota stypendiów [zł]
1 - 29.03.2001	67	8	7.000
2 - 14.12.2001	50	14	11.000
3 - 13.03.2003	95	13	10.500
4 - 09.12.2003	173	73	64.600
5 - 13,17.12.2004	178	118	82.500
6 - 12,20.12.2005	448	120 - 7	82.300
7 - 29.11.2006	311	150 - 6	95.800
8 - 18.12.2007	332	148 - 6	92.000
9 - 26.11.2008	299	159 - 12	99.300
10 - 30.11.2009	328	145 - 13	80.400
11 - 14.12.2010	271	162 - 21	95.000
12 - 06.12.2011	240	159 - 19	109.400
Łącznie		¹²³⁴ 1269 - 84	829.800

Ogółem przyznano w ciągu 20 lat stypendia naukowe i socjalne w wysokości **1.007.830 zł.**

Na przełomie listopada i grudnia odbywa się uroczyste wręczenie dyplomów i stypendiów. Spotkanie ze stypendystami jest zawsze poprzedzone Mszą św. odprawianą w intencji Fundatora.

Tradycyjnie już podczas liturgii kazanie głosi ks. prałat Marian Bocho - członek Rady Fundacji, zaproszony do udziału w niej jeszcze przez śp. prof. Zielińskiego. Wręczenie pierwszych dyplomów w 2001 roku odbyło się w budynku

Starostwa - Rada Powiatu sprawuje honorowy patronat nad działalnością Fundacji. Uroczystości w kolejnych latach odbywały się: w budynku Liceum Ogólnokształcącego im. M. Kopernika - stąd wywodzi się zwykle największa liczba stypendystów, w Katolickim Centrum Kultury, w budynku Zespołu Szkół Ogólnokształcących im. Księżąt Czartoryskich, a ostatnio w Sali Koncertowej Szkoły Muzycznej I ST. im. F. Chopina. Oprócz władz Fundacji uczestniczą w nich przedstawiciele władz samorządowych Jarosławia i powiatu jarosławskiego.

W ciągu ostatnich dwunastu lat, tj. od czasu reaktywowania działalności Fundacji, stypendia otrzymało 791 uczniów i studentów zamieszkałych lub pobierających naukę na terenie naszego powiatu. 117 z nich otrzymywało stypendium przez trzyletni lub dłuższy okres. Szczególna satysfakcja dla osób zaangażowanych w działalność Fundacji płynie z możliwości obserwacji sukcesów ucznia na kolejnych szczeblach edukacji. W zamieszczonej poniżej tabeli wykazują uczniów, którzy otrzymywali stypendia od czasu nauki w gimnazjum po studia wyższe.

Nazwiska pozostałych stypendystów zamieszczono w dalszej części publikacji. Działalność Fundacji w dziedzinie wspierania edukacji zyskuje ogólne uznanie. W grudniu 2005 roku Fundacja została uhonorowana nagrodą Burmistrza Miasta Jarosławia: „Jarosław 2005”.

Nazwisko i imię stypendysty - Szkoły/uczelnie (Lata otrzymywania stypendium)

Broda Magdalena - *Gimnazjum w Skołoszowie, LO im. Kopernika, Uniwersytet Warszawski - lingwistyka (2003-2005, 2009)*

- Dobel Piotr - *Gimnazjum w Laszkach, I LO w Przemyślu, AGH informatyka (2003-2007)*
- Fiodorów Monika - *Gimnazjum Nr 1, LO im. Kopernika, Uniwersytet Warszawski - filozofia (2004 - 2008)*
- Goryl Mateusz - *Gimnazjum w Szówsku, LO w Ropczycach, Uniwersytet Rzeszowski WF (2008, 2010 - 2011)*
- Grinberger Patrycja - *Gimnazjum Nr 2, LO im. Kopernika, Uniwersytet Warszawski (2005 - 2009)*
- Jędrzejczak Paulina - *Gimnazjum Nr 4, LO im. ks. Czar-toryskich, Uniwersytet Rzeszowski - ekonomia (2006-2007, 2009-2011)*
- Kaliciak Monika - *Gimnazjum Nr 2, LO Pijarów w Kra-kowie, Uniwersytet Jagielloński - polonistyka (2005, 2008 - 2011)*
- Kijanka Karolina - *Gimnazjum Nr 5, LO im. Kopernika, AGH energetyka (2006-2007, 2009-2010)*
- Kłusek Edyta - *Gimnazjum Nr 4, LO im. Kopernika, Uniwer-sytet Warszawski - medycyna (2004-2009)*
- Koralewicz Sebastian - *Gimnazjum w Łowcach, LO im. Kopernika, Katolicki Uniwersytet Lubelski - fil. klasyczna (2008-2009, 2011)*
- Kozakiewicz Piotr - *Gimnazjum Nr 4, LO im. Kopernika, AGH - budownictwo (2005-2008, 2011)*
- Krucan Michał - *Gimnazjum SS Niepokalanek, LO im. Ko-pernika, Szkoła Główna Handlowa (2004-2009)*

Kubasik Marcin - *Gimnazjum w Roźwienicy, Zespół Szkół Technicznych i i Ogólnokształcących, Politechnika Rzeszowska (2004-2009)*

Lis Lidia - *Gimnazjum SS Niepokalanek, LO im. Św. Rodziny w Krakowie, Uniwersytet Jagielloński - medycyna (2002-2011)*

Magoń Monika - *Gimnazjum Nr 5, LO im. Kopernika, Uniwersytet w Bristolu (W.Bryt.) - biochemia (2004-2005, 2008)*

Mnich Maciej - *Gimnazjum Nr 2, LO im. Kopernika, Uniwersytet Jagielloński - matematyka (2006-2010)*

Pacula Joanna - *Gimnazjum Nr 3, LO im. Kopernika, Uniwersytet Rzeszowski - biotechnologia (2005-2010)*

Potoczna Monika - *Gimnazjum w Makowisku, LO im. Kopernika, Uniwersytet Warszawski - ekonomia (2003-2008)*

Pusztuk Izabela - *Gimnazjum Nr 5, LO im. Kopernika, Uniwersytet Jagielloński - matematyka (2007-2008, 2011)*

Pyda Damian - *Gimnazjum Nr 1, LO im. Kopernika, AGH - budownictwo (2005-2010)*

Siemińska Dominika - *Gimnazjum w Duńkowicach, Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych i Licealnych, Politechnika Krakowska - budownictwo (2006-2008, 2011)*

Skrzypek Lucyna - *Gimnazjum w Piwodzie, Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych i Licealnych, Politechnika Warszawska - informatyka (2005, 2007, 2010)*

Słota Maria - *Gimnazjum Nr 4, LO im. Kopernika, Katolicki Uniwersytet Lubelski - anglistyka (2003, 2005, 2008)*

Sobolewska Karolina - *Gimnazjum w Duńkowicach, LO SS Prezentek w Rzeszowie Uniwersytet Śląski - medycyna (2003-2008)*

Solek Marta - *Gimnazjum w Wólce Pelkińskiej, Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych i Licealnych, Uniwersytet Rzeszowski - matematyka (2004-2006, 2009)*

Streit Dominika - *Gimnazjum SS Niepokalanek, LO im. Kopernika, Uniwersytet Medyczny w Szczecinie (2006, 2008-2011)*

Świt Joanna - *Gimnazjum Nr 1, LO im. Kopernika, Uniwersytet Jagielloński - japonistyka (2008-2011)*

Wajda Joanna - *Gimnazjum Nr 2, LO im. Kopernika, Uniwersytet Jagielloński - psychologia (2004-2010)*

Wajda Katarzyna - *Gimnazjum Nr 2, LO im. Kopernika, Uniwersytet Jagielloński - biotechnologia (2002-2008)*

Walter Dominik - *Gimnazjum Nr 1, LO im. Kopernika, Uniwersytet Jagielloński - matematyka (2006-2007, 2009-2010)*

Wota Mateusz - *Gimnazjum Nr 2, LO im. Kopernika, Uniwersytet Jagielloński - informatyka (2003-2005, 2007)*

Zajac Kinga - *Gimnazjum Nr 3, Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych i Licealnych, Uniw. Marii Curie-Skłodowskiej-administr. (2003-2005, 2007-2008)*

Zajac Marta - *Gimnazjum w Pruchniku, Zespół Szkół Drogowo-Geodezyjnych i Licealnych Uniwersytet Rzeszowski - matematyka (2003-2005, 2007)*

3.2.1. Homilie ks. Mariana Bocho (skrót)

Fundator życzył sobie, aby stałym członkiem Rady był przedstawiciel „Caritasu”, którym został ks. M. Bocho, ówczesny Dyrektor archidiecezjalny „Caritas” w Przemysłu. Homilie wygłoszone były podczas Mszy św. poprzedzających rozdanie stypendiów, pełne teksty są dostępne w naszych biuletynach nr 5 i 8.

Dzieci są zawsze nadzieją. Młodzież jest nadzieją. „Jesteście nadzieją Kościoła” mawiał młodym Jan Paweł II. Są nadzieją Ojczyzny, miasta, rodzin. Jeśli zostaną otoczone odpowiednią troską dorosłych, opieką, będą chlubą narodu. Zbigniew Zieliński, założyciel Fundacji myślał podobnie.

Drodzy Młodzi! Bądźcie wdzięczni za ten dar. Wdzięczność świadczy o szlachetności serca. Bądźcie wdzięczni ludziom. Nie traktujcie, że Wam się to słusznie należy. **Umiejcie się dzielić otrzymanym dobrem poprzez pomoc słabszym kolegom** w szkole, przez zachętę, dobre słowo, przez konkretną pomoc w zrozumieniu przerabianych zagadnień. W ten sposób nie tylko pomożecie w konkretnej sytuacji, ale zdobędziecie przyjaciół, wlejecie nadzieję, okażecie się bliźnim wobec kolegi, koleżanki.

Pamiętajcie jeszcze o jednym, nie samym chlebem żyje człowiek, nie samą nauką żyje człowiek. Nie ograniczajcie się zatem do wiedzy ale kształtujcie serce, sumienie, abyście nie ulegli pokusie łatwego szczęścia.

W 1994 roku Z. Zieliński powrócił do Polski i do rodzinnego Jarosławia. **Zatęsknił do rodzinnych stron - jak śpiewa Irena Santor - I wrócił tu, wrócił, gdzie rodzinny dom. Powrócił, gdzie nadwiślański brzeg....**

To dla mnie zaszczyt, że mogę kolejny raz uczestniczyć w uroczystości rozdania stypendiów. **To owoc mądrej postawy Zielińskiego, tak okazał pod koniec życia swój patriotyzm i tak go przypieczętował.**

3.3. „Jarosław 2005”

W dniu 10 grudnia 2005 roku na uroczystej gali w Miejskim Ośrodku Kultury, Fundacja Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży im. H. i T. Zielińskich otrzymała prestiżową nagrodę „Jarosława - 2005” za działalność w dziedzinie edukacji na rzecz jarosławskiej młodzieży.

Odbierając w imieniu Fundacji statuetkę „Jarosława” z rąk Burmistrza Miasta Przewodniczący Rady Fundacji, Stanisław Kielbowicz, podkreślił, że osiągnięty sukces zawdzięczać należy przede wszystkim wspaniałemu człowiekowi, śp. Zbigniewowi Zielińskiemu, rodakowi z miasta Jarosławia, założycielowi Fundacji, który nie zawahał się

przekazać na rzecz Fundacji dorobku całego swojego skromnego życia. Nie byłoby też sukcesów bez udziału wielu wspaniałych ludzi, którzy bezinteresownie angażują swój cenny czas i wiedzę w działalność Fundacji. Nie sposób nie wspomnieć o naszych klientach, którymi są instytucje, przedsiębiorstwa i osoby fizyczne zaopatrujące się w paliwa w naszej stacji paliw, która stanowi główne źródło dochodu Fundacji.

Wszystkim przy tej okazji Przewodniczący Rady złożył gorące podziękowania, zwracając się jednocześnie do licznie zgromadzonej publiczności, szczególnie zmotoryzowanych, do podjęcia współpracy z Fundacją, współpracy, która nic nie kosztuje - wystarczy mieć samochód i tankować w naszej stacji paliw, pomagając w ten sposób wielu potrzebującym.

3.4. Pomoc charytatywna

*„Człowiek jest wielki nie przez to, co ma,
nie przez to kim jest, ale przez to,
czym dzieli się z innymi”*

bl. Jan Paweł II

Fundator, śp. Zbigniew Zieliński, w opracowanym przez siebie statucie obok podstawowej działalności statutowej Fundacji, za jaką uznał pomoc materialną najzdolniejszej i chcącej się uczyć młodzieży, przewidział szeroki zakres działalności charytatywnej. Był szczególnie wrażliwy na

problemy ludzi starszych, z przewlekłymi chorobami, kalekich, niepełnosprawnych, niezdolnych do samodzielnej egzystencji. Dlatego też w §5 statutu, określającym cele Fundacji, umieścił następujące zadania:

pkt. C. udzielanie doraźnej pomocy materialnej organizacjom i instytucjom zajmującym się utrzymaniem osób wymagających pomocy (domy opieki) oraz osobom wymagającym doraźnej pomocy,

pkt. D. tworzenie lub wspieranie finansowe hospicjów,

pkt. E. prowadzenie innej działalności charytatywnej.

Cele charytatywne to najtrudniejsze zadanie statutowe w sensie psychologicznym, gdyż potrzeby w tym zakresie są olbrzymie, a możliwości ograniczone. Liczba osób żyjących w skrajnym ubóstwie z roku na rok się powiększa, a możliwości finansowe Fundacji nie pozwalają na zaspokojenie wszystkich potrzeb i na objęcie pomocą wszystkich potrzebujących, co nie zadawała ani jednym, ani drugim.

Od 2003 roku tj. od śmierci Fundatora (wcześniej pomocą objęta była jedynie młodzież ucząca się) podejmowaliśmy różnorodne kierunki pomocy rodzinom i osobom dotkniętym ubóstwem, m.in.:

- **W listopadzie 2003r. zapoczątkowaliśmy stale dożywanie** rodzin i osób dotkniętych ubóstwem z terenu miasta Jarosławia, z którego korzystało średnio 80 osób. W okresie do maja 2005 roku wydano 31500 posiłków na sumę 55 tyś zł. Dożywanie prowadzono do czasu przejęcia tych obowiązków przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, w sposób płynny bez żadnej przerwy.

- **Od 2003 roku do końca 2011 r. na zapomogi** dla osób fizycznych znajdujących się w skrajnie trudnej sytuacji materialnej przeznaczono kwotę 58.000 zł, przyznając 135 zapomóg, średnio po 430 zł.

- **Na organizowane wspólnie** z Powiatowym Centrum

Pomocy Rodzinie spotkania wigilijne i wielkanocne połączone z wydawaniem paczek żywnościowych rodzinom najuboższym przeznaczono łącznie 35.000 zł.

- **Dla organizacji charytatywnych** opiekujących się osobami społecznie wykluczonymi tj. na rzecz Towarzystwa Brata Alberta oraz świetlice środowiskowe dla dzieci i młodzieży z rodzin dotkniętych ubóstwem przeznaczono kwotę 7000 zł.

- **Na rzecz Caritas Polska Oddział w Gorzycach**, dla osób dotkniętych powodzią (miejscowość najbardziej poszkodowana) przeznaczono w 2010 roku 10.000 zł.

- **Na budowę i wyposażenie hospicjum** przy ul. Sanowej w Jarosławiu przeznaczono 105.000 zł.

- **Ponadto wspieraliśmy wiele innych akcji charytatywnych**, takich jak:

- dofinansowanie turnusów rehabilitacyjnych dla dzieci i młodzieży z upośledzeniem umysłowym zrzeszonych w Polskim Stowarzyszeniu Osób z Upośledzeniem Umysłowym w Jarosławiu (pokrycie kosztów przejazdu),

- pomoc rodzinie wielodzietnej (11 dzieci) w wyposażeniu kuchni,

- dofinansowanie pobytu młodzieży z Ukrainy w mieście Jarosławiu w ramach wymiany młodzieży.

Ogółem na cele charytatywne w latach 2003 - 2011 łącznie z darowiznami na rzecz innych OPP wydatkowano kwotę 300.000 zł.

3.5. Działalność kulturalno-oświatowa

Jednym z celów statutowych Fundacji jest inicjowanie i wspieranie działalności kulturalnej, oświatowej i artystycznej dla dobra społeczeństwa w tym również polonii zagranicznej. W ramach tego zadania Zarząd Fundacji podejmował różne inicjatywy oraz wspierał, zarówno organizacyjnie jak i finansowo działalność różnych instytucji

i organizacji na rzecz kultury i oświaty.

- Takim sztandarowym wydarzeniem kulturalno - oświatowym znajdującym szeroką akceptację społeczną jest Festiwal Pieśni i Piosenki Patriotycznej i Żołnierskiej „Serce w plecaku” im. Michała Zielińskiego, organizowany od trzech lat przez Miejski Ośrodek Kultury w Jarosławiu wspólnie z naszą Fundacją.

St. sierż. Michał Zieliński

Od 2012 r. Festiwal nosi nazwę Festiwal Pieśni Ojczyстей.

Zespół wokalny z Zespołu Szkół Ogólnokształcących im. ks. Czartoryskich.

Festiwal organizowany jest zawsze 11 listopada w dniu Święta Niepodległości. Biorą w nim udział soliści i zespoły wokalne ze szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych, głównie z powiatu jarosławskiego.

W koncercie galowym występują soliści i zespoły wyselekcjonowane w drodze wcześniejszych eliminacji przez Komisję Konkursową.

Na I Festiwalu nagrodą główną, ufundowaną przez Fundację była **szabla**, którą otrzymał zespół wokalny z Zespołu Szkół Ogólnokształcących im. Książąt Czartoryskich w Jarosławiu.

Festiwal, który cieszy się coraz większym zainteresowaniem zarówno wśród wykonawców, jak i publiczności, wszedł na stałe do kalendarza imprez MOK.

Zbieżność nazwisk M. Zielińskiego i Fundatora jest przypadkowa.

- **Fundacja w ramach współpracy ze Stowarzyszeniem Osób Niepełnosprawnych** w latach 2006 - 2008 partycypowała w kosztach działalności świetlicy dla młodzieży niepełnosprawnej i młodzieży dojeżdżającej do jarosławskich szkół ponadgimnazjalnych. Jednak ze względu zbyt duże koszty utrzymania świetlicy oraz zmniejszające się zainteresowanie młodzieży dojeżdżającej zaniechano dopłat.

- **Włączyliśmy się także finansowo w obchody Jubileuszu 400 - lecia Opactwa Benedyktynek** w Jarosławiu, upamiętniającego najważniejsze wydarzenia historyczne związane z Jarosławiem.

- **Publikujemy artykuły w gazecie parafii pw. Bożego Ciała „W Cieniu Kolegiaty”** na temat ciekawych wydarzeń historycznych oraz o ludziach zasłużonych dla kraju, powiatu lub miasta. Informujemy w niej także o ważniejszych wydarzeniach w Fundacji.

- **Współpracujemy z jarosławską rozgłośnią Radia „Fara”** poprzez stały cykl comiesięcznych audycji, szczególnie dotyczących ważniejszych wydarzeń historycznych, lokalnych uroczystości patriotycznych oraz informacji o działalności statutowej Fundacji Zielińskich.

- **Uczestniczymy w pracach Stowarzyszenia Miłośników Jarosławia**, szczególnie w przygotowaniu odczytów o rodzinie Zielińskich oraz w opracowywaniu „Roczników” publikowanych przez Stowarzyszenie. Dla uświetnienia odczytów zapraszano uczniów Państwowej Szkoły Muzycznej w Jarosławiu oraz Zespół Śpiewaczy „Pawłosiowianie”, którzy w swym repertuarze prezentowali pieśni i piosenki patriotyczne.

- **Ściśle współpracujemy z jarosławską Jednostką Strzelecką Nr 2025** noszącą imię ppor. **Zbigniewa Zielińskiego**. Wspieramy również finansowo działalność jarosławskich „Strzelców”, szczególnie tą związaną z udziałem w różnych imprezach patriotycznych.

- **Współpracujemy również z Wojewódzkim Centrum Kultury w Przemyślu** (wspólne przygotowanie tomiku wierszy poetki ludowej Walerii Popieluch).

Ponadto Fundacja wspiera różne instytucje, organizacje i szkoły, które podejmowały określone działania o charakterze kulturalno-oświatowym, m.in.:

- **dofinansowanie wycieczek** krajowych i wyjazdów zagranicznych młodzieży,
- **dofinansowanie konkursu** dla dzieci niepełnosprawnych pt. „Jarosławskie zabytki”,
- **pomoc finansowa dla Stowarzyszenia Kulturalno - Wychowawczego** im. Piotra Skargi na działalność świetlicy

socjoterapeutycznej im. Sługi Bożej Anny Jenke, przy jarosławskiej Kolegiacie,

- **pomoc finansowa dla Stowarzyszenia Muzycznego „Laudate Dominum”** na remont sprzętu muzycznego dla orkiestry dętej, która jest najstarszą, a zarazem jedyną orkiestrą uświetniającą od 63 lat różne uroczystości patriotyczne, kościelne i świeckie.

Ogółem suma wydatków na cele kulturalno-oświatowe wyniosła - 78 000 zł.

Fundacja w swej wieloletniej działalności wspierała wszelkie inicjatywy w zakresie kulturalno-oświatowym, nigdy nie odmówiła pomocy zarówno finansowej, jak i organizacyjnej tym, którzy zwracali się o taką pomoc.

3.6. Upamiętnianie miejsc walki i męczeństwa

Fundator, śp. Zbigniew Zieliński, uczestnik II wojny światowej, żołnierz Armii Krajowej, którego ojciec, mjr Tadeusz Zieliński - patron Fundacji zginął w Katyniu, w opracowanym przez siebie statucie nie mógł zapomnieć o tych, którzy oddali życie za wolność ojczyzny.

W § 5 statutu, określającym cele Fundacji, obok pomocy materialnej dla uzdolnionej młodzieży, szeroko pojętej działalności charytatywnej, a także kulturalno-oświatowej wprowadził pkt. 5g o następującej treści:

Wspieranie idei obronności kraju, w tym upamiętnianie miejsc walki i męczeństwa Narodu Polskiego oraz osób z tym związanych.

W ramach tego zadania władze Fundacji podejmują wiele działań i przeznaczają znaczne środki finansowe na ten cel.

3.6.1. Budowa pomnika katyńskiego

Z satysfakcją odnotowaliśmy spełnienie ostatniej woli zmarłego doc. dra inż. Zbigniewa Zielińskiego. 15 września przy kościele garnizonowym pw. Chrystusa Króla w Jarosławiu ks. abp Józef Michalik poświęcił pomnik upamiętniający 180 osób zamordowanych w Katyniu i czterech innych obozach dawnego Związku Radzieckiego.

Wręczenie ziemi z Cmentarzy Wojennych Rodzinom Katyńskim przez motocyklistów Rajdu Katyńskiego.

Uroczystość poświęcenia poprzedziła Msza św. koncelebrowana przez jarosławskich księży, pod przewodnictwem naszego Metropolity.

W uroczystości udział wzięły delegacje Rodzin Katyńskich, Sybiraków, Wojska Polskiego, Policji, władz samorządowych, delegacje wszystkich jarosławskich szkół, młodzież z jarosławskiej jednostki Strzeleckiej im. ppor. Zbigniewa Zielińskiego, Harcerstwa, organizacji społecznych, koledzy, przyjaciele, rodzina Zbigniewa Zielińskiego i licznie zgromadzone społeczeństwo ziemi jarosławskiej.

Pomysłodawcą przedsięwzięcia był śp. **doc. dr hab. inż. Zbigniew Zieliński** (1923-2003). Realizacji pomnika dokonała Fundacja wspólnie z parafią Chrystusa Króla przy symbolicznym wsparciu Rodzin Katyńskich, instytucji i osób prywatnych, głównie z ziemi jarosławskiej.

Główny ciężar kosztów w wysokości 103 tys. zł. przyjęła na

siebie Fundacja. Projekt Pomnika wykonał artysta rzeźbiarz **Dariusz Jasiewicz** z Jarosławia.

P o m n i k ma bardzo bogatą symbolikę nawiązującą zarówno do chwały polskiego oręża, jak i tragicznego momentu rozstrzeliwania

Przemawia Zofia Peszko Przewodnicząca Stowarzyszenia Rodzin Ofiar Katynia Polski Południowej

jeńców poprzez strzał w tył głowy, których przygarnia do siebie Matka Boża Bolesna.

Odlew Pomnika został wykonany w **pracowni w Zaczerniu**, a prace kamieniarskie zrealizowała firma **Kamień - Bruk z Orłów**, przy współpracy z grawerem **p. Józefem Delmanowiczem**. Na części kamiennej Pomnika zostało wyrytych **180 nazwisk wojskowych i policjantów z 3 obozów: z Kozielska, Starobielska i Ostaszkowa**, w tym jednego kapelana **ks. majora Jana Ziółkowskiego**. Jest to lista osób urodzonych na terenie byłego i obecnego powiatu jarosławskiego i lubaczowskiego oraz oficerów i żołnierzy powołanych na wojnę z Garnizonu Jarosławskiego.

W podstawę pomnika wbudowano pięć urn z ziemią pochodzącą z pięciu największych miejsc kaźni, przywiezioną przez uczestników motocyklowego rajdu katyńskiego oraz przez jarosławskich „Strzelców”.

List ks. Zdzisława Peszkowskiego, kapelana Rodzin Katyńskich pt. "Jarosław pamięta"

Z wielką radością będę mógł donieść Rodzinom Katyńskim, Sybirakom, wszystkim związanym z Golgotą Wschodu, umiłowanej Polsce, że Jarosław pamięta. Miasto to, wypełnione do dna samego historią Polski, Świętego Millenium, jest fantastycznym odbiciem dziejów, które są wiekowym doświadczeniem tego skrawka ziemi.

Pamiętać - to znaczy dbać, być wrażliwym na to, co jest esencjonalne dla naszych dziejów i naszej narodowej tożsamości. Prawdziwy Polak musi mieć świadomość swojej przeszłości. Musi szukać prawdy i tę prawdę ubogacać pamięcią, tak jak Wy to czynicie. Pewnie, że do tej pamięci należy dodawać wymiar prawa, aby nie pokrywać milczeniem jawnej niesprawiedliwości i wyrządzonej krzywdy. Ale ponad to wszystko musimy zdobyć się na przebaczenie, jak uczy nas sam Najmiłosierniejszy Chrystus Pan.

Pomnik Katyński w Jarosławiu jest pełen głębokiej treści. Proszę Dobrego Boga i Matkę Najświętszą, która jest u Was wyjątkowo czczona, aby każdy, kto będzie przechodził obok tego znaku pamięci, był w specjalnej więzi z Janem Pawłem II, który powiedział:

„Kłękamy przy nieznanym mogiłach z tą świadomością, że zapłacili oni szczególną cenę naszej wolności. Dali - rzecz można - definitywny kształt tej wolności, kłękamy zwłaszcza przy mogiłach katyńskich. Sprawa Katynia jest stale obecna w naszej świadomości i nie może być wymazana z pamięci Europy”.

Najdrożsi Jarosławianie!

Niech ten prześliczny Pomnik stanie się znakiem TOŻSAMOŚCI i pomoże określić nam kim jesteśmy, jacy

jesteśmy. Wspierać nas będzie w tych wysiłkach Ten, który już jest w Domu Ojca - Jan Paweł II, który za życia codziennie modlił się za tych, którzy zginęli w Katyniu.

Ukochani moi, żałuję, że nie mogę fizycznie być z Wami w tej błogosławionej chwili, ale myślą i sercem, na kolanach przed Bogiem, jestem, pamiętam i łączę się z Jarosławiem.

Szczęść Wam Boże!

Z serca błogosławię ks. Zdzisław Peszkowski

Chętnych do poszerzenia wiedzy w zakresie tematyki katyńskiej zapraszamy na naszą stronę internetową, gdzie umieszczony jest biuletyn okolicznościowy wydany w 2005 roku z okazji poświęcenia pomnika.

Apel

Zarząd Fundacji ma zamiar wydać publikację pt. „Jarosławscy katyńscy”, obejmującą wojsko i pozostałe służby mundurowe. Zakres podmiotowy - wszystkie cztery znane największe miejsca kaźni. Ponieważ źródła historyczne są z wiadomych względów skromne, prosimy rodziny pomordowanych o przysyłanie (może być drogą e-mailową, fundacja@autograf.pl) życiorysów, zdjęć, dokumentów, wspomnień o tych osobach, w tym wspomnień Sybiraków (członków rodzin osób wyżej wymienionych). Kopie tych dokumentów przekazemy do Muzeum w Jarosławiu, może będą wykorzystane przez historyków.

Z góry dziękujemy

3.6.2. Obchody rocznicowe Dnia Katyńskiego

Każdego roku w dniu 13 kwietnia, uznanym przez Sejm RP Dniem Katyńskim, pod pomnikiem katyńskim odbywają się uroczystości rocznicowe. Bez przesady można powiedzieć, że uroczystości te mają wymiar wojewódzki. W uroczystościach tych uczestniczą Wojewoda Podkarpacki lub jego przedstawiciel, Marszałek województwa, D-ca 21 Brygady Strzelców Podhalańskich, Komendant Wojewódzkiej Policji Państwowej, Kompania Honorowa Policji Państwowej, Orkiestra Wojskowa Garnizonu Rzeszów. Wszystko to nadaje tym uroczystościom szczególną rangę.

W pierwszą rocznicę oddania społeczeństwu Pomnika Katyńskiego obchodzoną tym razem w dniu 17 września 2006 r., rozstrzygnięty został konkurs zorganizowany przez naszą Fundację i parafię Chrystusa Króla, dla młodzieży szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych pod hasłem „**Katyń - Sybir przebaczymy ale pamiętamy o naszych przodkach**”.

Do konkursu zgłoszono 18 prac, w tym kilka zbiorowych. Większość prac pochodziła od uczniów gimnazjum w Laszkach i dotyczyła wspomnień Sybiraków. Opracowania te wykorzystane zostały w wydanej książce pt. „**Golgota Wschodu 1940-1946**” autorstwa **Krystyny Kuźniar**.

Do uroczystości obchodzonych w sposób szczególny zaliczyć należy m. in. dzień **11 kwietnia 2008 roku**, w których uczestniczył śp. bp polowy WP **gen. dyw. prof. dr hab. Tadeusz Płoski** (zginął w katastrofie smoleńskiej).

Bp Tadeusz Płoski przewodniczył Eucharystii w asyście licznej grupy księży z jarosławskich i okolicznych parafii. W homilii ks. bp przypomniał tragiczne działania najwyższych władz sowieckich, które doprowadziły do

Ś p. bp Płoski i księża jarosławscy

wymordowania polskich oficerów. Biskup przypomniał również wielkie ofiary poniesione przez naród rosyjski w okresie stalinizmu. Wyzwaniem w sprawie katyńskiej pozostaje

Wręczenie biskupowi Płoskiemu makiety pomnika Katyńskiego

staje przede wszystkim prawda, podkreślił biskup. *Wierność ogólnoludzkim wartościom i potrzeba wychowania kolejnych pokoleń młodych Polaków w duchu poszanowania prawdy i sprawiedliwości jest dla nas wszystkich nie tylko wyzwaniem, ale i nakazem moralnym.*

Do bardzo smutnych i skromnych obchodów rocznicowych należał dzień 13 kwietnia 2010 roku, ze względu na żałobę narodową związaną z katastrofą samolotu rządowego TU-154 M pod Smoleńskiem w dniu 10 kwietnia 2010 r., gdzie zginęło 96 osób, uczestników delegacji lecącej na obchody 70 rocznicy zbrodni katyńskiej, z **Prezydentem RP Lechem Kaczyńskim na czele.**

W katastrofie zginęli także prezydent RP na uchodźctwie **Ryszard Kaczorowski**, generałowie WP, dowódcy wszystkich rodzajów sił zbrojnych, biskup **gen. Tadeusz Płóski** i **gen. Miron Chodakowski**, szef sztabu WP **gen. Franciszek Gągor**, wielu oficerów WP i osób duchow-

Złożenie kwiatów pod pomnikiem przez Zarząd Fundacji

nych, liczni parlamentarzyści, wielu zasłużonych polityków, również rodaków naszego województwa: senator **Stanisław Zajac**, poseł **Leszek Deptuła**, senator **Janina Fetlińska**, poseł **Grażyna Gęsička**, gen. dyw. **Kazimierz Gilarski**, gen **Bronisław Kwiatkowski**.

Z oczywistych względów nie było przemówień, orkiestry, defilady wojska i policji oraz części artystycznej w KCK.

W sposób niezwykle uroczysty obchodzony był natomiast dzień 11 kwietnia 2011 r., poświęcony nie tylko upamiętnieniu ofiar zbrodni katyńskiej ale także ofiarom katastrofy smoleńskiej w pierwszą rocznicę tragedii.

Pomnik katyński został rozbudowany o dodatkowe tablice imienne zawierające 71 nazwisk oficerów i policjantów, którzy z różnych powodów nie zostali dotychczas uhonorowani, oraz o oderwane skrzydła TU-154 M, symbolizujące katastrofę smoleńską. Na skrzydłach samolotu wyryto nazwiska wszystkich 96 ofiar katastrofy smoleńskiej.

Złożenie kwiatów pod pomnikiem przez Zarząd Związku Sybiraków

W uroczystościach uczestniczyły rodziny ofiar zbrodni katyńskiej, szczególnie tych dodatkowo uhonorowanych oraz rodziny z Podkarpacia tych, którzy zginęli pod Smoleńskiem m. in. senator **Alicja Zając**, wdowa po senatorze **Stanisławie Zającu** oraz liczna rodzina **gen. Kazimierza Gilarskiego, rodaka z Rudolowic**. Wśród zgromadzonych na placu przed pomnikiem znaleźli się m. in. parlamentarzyści, marszałek województwa **Mirosław Karapyta**, wojewoda podkarpacki **Małgorzata Chomycz**, oraz burmistrz miasta Jarosławia **Andrzej Wyczawski**.

Były poczty sztandarowe jarosławskich szkół i organizacji, przedstawiciele różnych stowarzyszeń, służb mundurowych, młodzież oraz licznie zgromadzeni mieszkańcy miasta, którzy chcieli uczcić pamięć ofiar obu naszych narodowych tragedii.

Uroczystości pod pomnikiem katyńskim przebiegały zgodnie z ceremoniałem wojskowym. Mszę św. w intencji ofiar obu tragedii odprawił w kościele Chrystusa Króla **ks. bp Adam Szal**, który dokonał również poświęcenia pomnika po rozbudowie. Gospodarzem uroczystości był **ks. prałat Andrzej Surowiec**, archiprezbiter jarosławski, proboszcz parafii.

Całkowity koszt rozbudowy pomnika wyniósł - 51,5 tys. zł z tego Fundacja pokryła kwotę - 21,0 tys. zł
Pozostałą sumę kosztów pokryły: Urząd Miasta Jarosławia, osoby prywatne i organizacje z ziemi jarosławskiej oraz Tomasz Wieczorkiewicz z Genewy, syn śp. gen. Wacława Wieczorkiewicza b. dowódcy 24 Dywizji Piechoty stacjonującej w Jarosławiu.

- miejsca uwięzienia

- miejsca straceń

3.6.3. „Złot Gwiazdzisty”

To konkurs historyczny „Śladami Miejsc Pamięci Narodowej”, jaki odbywa się w Jarosławiu od 2002 roku.

Pomysłodawcą konkursu był mjr rez. Zdzisław Niemczycki, b. członek Stowarzyszenia Miłośników Jarosławia. Organizatorami konkursu oprócz Stowarzyszenia Miłośników Jarosławia są: Urząd Miasta Jarosławia, a od 2006 roku także rzeszowski Oddział Instytutu Pamięci Narodowej, Centrum Kulturalne w Przemyśle oraz Jarosławski Garnizon WP. Fundacja nasza sponsoruje konkurs od 2005 roku.

Celem organizowanego konkursu jest zainteresowanie dzieci i młodzieży szkół wszystkich szczebli najnowszą historią Polski, ze szczególnym uwzględnieniem dziejów rodziny. Uczestnicy konkursu opisują losy swoich przodków na podstawie ich osobistych relacji, bądź pozostawionych przez nich świadectw (opisów, zdjęć, dokumentów).

Złożenie kwiatów pod krzyżem Golgoty Narodu przez delegację Fundacji.

W konkursie uczestniczą uczniowie szkół z powiatu jarosławskiego, przeworskiego, przemyskiego i lubaczowskiego.

W dotychczasowych konkursach występowały następujące tematy:

2002 r. - „Szlakiem miejsc pamięci Narodowej”

2003 r. - „Szlakiem miejsc bohaterów jarosławskich tablic”

2004 r. - „Śladami bohaterów Ruchu Oporu w Jarosławiu i regionie”

2005 r. - „Śladami deportowanych, więzionych i pomordowanych na Nieludzkiej Ziemi”

2006 r. - „Śladami polskich dzieci na tułacznych szlakach w latach 1939-1945”

2007 r. - „Śladami Polaków na frontach II wojny światowej”

2008 r. - „Śladami Polaków wykorzystywanych do prac przymusowych w latach 1939-1956”

Laureatka nagrody wręczanej przez przewodniczącego Rady Fundacji.

2009 r. - „Wojna w mojej pamięci - życie codzienne w okresie II wojny światowej 1939- 1945”

2010 r. - „Polacy - Żydzi - Ukraińcy. Relacje między sąsiadami podczas II wojny światowej w mojej pamięci”

2011 r. - „Na zakrętach historii... Wydarzenia XX wieku, które miały wpływ na losy mojej rodziny”

Nadsyłane prace oceniane są w trzech kategoriach szkół: podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. Komisja Konkursowa bierze pod uwagę autentyczność przedstawianych wydarzeń, poprawność merytoryczną, a także estetykę i poprawność językową.

Za I, II i III miejsce oraz wyróżnienia uczniowie otrzymują symboliczne nagrody i upominki, a szkoła, z której uczniowie uzyskają najwięcej punktów otrzymuje Puchar Dowódcy Garnizonu. W okresie od 2002 r. do jubileuszowego konkursu w 2011 roku Puchar otrzymywały:

2002 r. - Publiczne Gimnazjum Nr 5 im. Jana Pawła II w Jarosławiu

2003 r. - Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących w Jarosławiu

2004 r. - Zespół Szkół Ogólnokształcących im. Ks. Czartoryskich w Jarosławiu

2005 r. - Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących w Jarosławiu

2006 r. - Publiczne Gimnazjum Nr 1 im. św. Królowej Jadwigi w Jarosławiu

2007 r. - Publiczne Gimnazjum Nr 1 im. św. Królowej Jadwigi w Jarosławiu

2008 r. - Publiczne Gimnazjum Nr 1 im. św. Królowej Jadwigi w Jarosławiu

2009 r. - Publiczne Gimnazjum Nr 5 im. Jana Pawła II w Jarosławiu

Wręczenie Pucharu Przechodniego przez Dowódcę Garnizonu Dyrektorce Gimnazjum im. Św Królowej Jadwigi

2010 r. - Szkoła Podstawowa Nr 4 im. Stefana Żeromskiego w Jarosławiu

2011 r. - Publiczne Gimnazjum Nr 1. im. św. Królowej Jadwigi w Jarosławiu.

Inicjatywa Stowarzyszenia Miłośników Jarosławia okazała się strzałem w dziesiątkę. Jednak sukces był możliwy dzięki organizatorom, dyrektorom szkół, nauczycielom, a nade wszystko młodzieży, zaś wszystkim należą się ogromne podziękowania.

Opracowania konkursowe ze Złotu z lat 2007 i 2008 zostały opublikowane przez rzeszowski Oddział IPN w formie książki pt. „Opowiem Ci moją historię”. Zamieszczony w niej materiał może stanowić ważne źródło wiedzy nie tylko dla uczniów i nauczycieli historii, lecz również może być wykorzystany przez profesjonalnych historyków.

3.6.4. Konkurs katyński w „Koperniku”

W dniu 18 kwietnia 2011 r. w I Liceum Ogólnokształcącym im. Mikołaja Kopernika już po raz trzeci odbył się konkurs wiedzy o zbrodni katyńskiej zorganizowany przez uczniów tej szkoły.

Pierwszy konkurs zainicjowany i przygotowany został przez ówczesnego ucznia II klasy Oskara Kochmana.

Celem konkursu jest uświadomienie młodym ludziom tragicznych wydarzeń sprzed 70 lat. Mimo że literatura poświęcona „Golgocie Wschodu” jest obszerna, trzeba pamiętać, że przez ponad pół wieku prawda nie była prawdą. Polacy mieli na zawsze zapamiętać, że to Niemcy dokonali eksterminacji inteligencji II RP. Młodzi licealiści, przygotowujący się do konkursu wiedzy o Katyniu, udowodnili swymi odpowiedziami na trudne pytania konkursowe, że prawda istnieje i warto było na nią czekać nawet 70 lat.

Przedstawienie obrazujące życie w obozie

Konkurs organizowany jest w drodze dwuetapowej tury pytań. Najlepsi uczniowie I etapu pisemnego przechodzą do konkursu finałowego, polegającego na ustnych odpowiedziach przed publicznością, nagradzonych ilością punktów w zależności od stopnia trudności pytania.

Laureatami konkursu zostali uczniowie:

**2009 r. - Mateusz Welc, Aleksandra Marszałek,
Natalia Fudała**

**2010 r. - Katarzyna Szawłoga, Błażej Jadwisieńczuk,
Kornelia Kosior.**

**2011 r. - Izabela Kulikowska, Grzegorz Bilik,
Piotr Kozak**

Konkurs organizowany jest pod honorowym patronatem Fundacji. Sponsorami nagród są m. in.: Starosta Jarosławski, Burmistrz Miasta Jarosławia, Posłowie na Sejm RP Andrzej Ćwierz i Mieczysław Golba oraz nasza Fundacja.

Począwszy od bieżącego roku konkurs wiedzy o Katyniu proponujemy rozszerzyć na wszystkie szkoły ponadgimnazjalne powiatu jarosławskiego.

Podkreślić przy tym należy, że wszyscy uczestnicy konkursu wykazali się wysokim poziomem wiedzy o Katyniu.

Z okazji konkursu uczniowie pod kierunkiem wychowawców przygotowują zawsze odpowiedni program artystyczny tematycznie związany z Katyniem.

3.6.5. „Katyń . . . Ocalić od zapomnienia”

Sadzenie Dębów Pamięci ofiarom zbrodni katyńskiej prowadzone jest w ramach Ogólnopolskiego Programu Edukacyjnego „Katyń - ocalić od zapomnienia”. Inicjatorem programu jest Szkoła Nr 1, Parafialny Oddział Akcji Katolickiej, Proboszcz Parafii oraz Burmistrz i Rada Miasta w Radzyminie.

Program koordynowany jest przez **Stowarzyszenie „Parafiada” im. św. Józefa Kalasancjusza z siedzibą w Warszawie - kod poczt. 00-704, ul. Gwintowa 4, tel. (22) 651 - 07 - 01, infolinia 0801000234**, którego założycielem i prezesem był o. Józef Joniec, proboszcz Parafii w Radzyminie. Program wspierany jest przez Ordynariat Polowy Wojska Polskiego.

Honorowy patronat nad realizacją programu sprawował Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej prof. dr hab. Lech Kaczyński, a patronat medialny „Rzeczpospolita”.

Niestety w dniu 10 kwietnia 2010 r. w katastrofie samolotu prezydenckiego w Smoleńsku zginął o. Józef Joniec.

Program polega na posadzeniu na placach przyszkolonych, w parkach, na skwerach itp. **21 tyś 857** Dębów Pamięci ofiarom Katynia, Charkowa i Miednoje. Projekt ten wpisuje się dokładnie w działalność statutową naszej Fundacji.

Na płytach pomnika katyńskiego po rozbudowie w 2011 roku, znajduje się 251 nazwisk oficerów Wojska Polskiego, policjantów i innych służb mundurowych, zamordowanych w Katyniu, Charkowie i Miednoje, urodzonych lub pełniących służbę w powiecie jarosławskim i lubaczowskim (Lubaczów należał do Garnizonu Jarosław). Naszym dążeniem jest upamiętnienie Dębami Pamięci przynajmniej tych ofiar.

Dysponując Księgami Cmentarnymi ze wszystkich trzech Cmentarzy Wojennych, Fundacja włączyła się w projekt **„Katyń... Ocalić od zapomnienia”** zwracając się do wszystkich szkół w miejscowościach posiadających własnych rodaków „Katyńczyków” z prośbą o upamiętnienie ich **„Dębami Pamięci”**.

Nasza inicjatywa spotkała się z dużym zainteresowaniem i akceptacją. W odpowiedzi na apel w wielu szko-

łach zorganizowano uroczystości związane z sadzeniem „**Dębów Pamięci**”, m. in. w **Zarzeczu, Morawsku, Wólce Pelkińskiej, Markowej, Grodzisku Dolnym, Rokietnicy, Cieszacinie Wielkim, Manasterzu, Rudolowicach, Dębowie, Świebodnej** i wielu innych.

Na dzień dzisiejszy upamiętniono 81 ofiar znajdujących się na płytach pomnika. Wiele ofiar służących w Garnizonie Jarosław urodziło się na kresach wschodnich. By znaleźć miejsce dla ich upamiętnienia Fundacja zwróciła się do **Wójtów i Burmistrzów** z powiatu jarosławskiego z inicjatywą, by Dęby Pamięci posadzić przy każdej szkole, przy której istnieją możliwości lokalizacyjne.

Propozycja Fundacji została przyjęta z dużym zrozumieniem i zaakceptowana, dlatego też należy sądzić, że w najbliższym okresie wszystkie ofiary zbrodni katyńskiej umieszczone na płytach pomnika znajdą swoje żywe pomniki przy szkołach. Kolejny i decydujący ruch należy jednak do dyrektorów tych szkół.

„Dąb Pamięci” - w Zarzeczu, w hołdzie majorowi Tadeuszowi Zielińskiemu

Narodowe święto Odzyskania Niepodległości 11 listopada 2009 r. w gminie Zarzecze obchodzono szczególnie uroczyście.

W tym dniu oddano hołd nie tylko bohaterom powstań narodowych i żołnierzom walczącym na różnych frontach o nieodległość Ojczyzny, ale uczczono również ofiary II wojny światowej.

Symbolem pamięci o zbrodniach popełnionych w czasie okupacji hitlerowskiej na narodzie polskim było odsłonięcie pomnika upamiętniającego 162 niezidentyfikowane osoby rozstrzelane w Zarzeczu przez hitlerowców. Według

relacji miejscowych świadków były to osoby przywożone z Przeworska i okolic, i tu rozstrzelane. Odświeżenie pomnika dokonał wójt gminy Zarzecze Wiesław Kubicki, a poświęcenia ks. prałat Zenon Ruchlewicz, proboszcz miejscowej parafii.

„Dąb Pamięci” posadzony w hołdzie majorowi Tadeuszowi Zielińskiemu zamordowanemu strzałem w tył głowy przez NKWD w Katyniu, jest symbolem zbrodni dokonanych przez okupantów sowieckich.

Inicjatorem uroczystości była społeczność Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Zarzeczcu, w ramach ogólnopolskiej akcji „Katyn - ocalić od zapomnienia” prowadzonej przez Stowarzyszenie „Pa-

rafiada”. Symbolicznego zasadzenia dokonał Jan Gąsior, członek Zarządu Fundacji wspólnie z Wójtem Gminy.

Te dwa trwałe pomniki będą najlepszym świadectwem dla przyszłych pokoleń o najtragiczniejszych wydarzeniach XX wieku i najlepszą lekcją historii dla uczniów tej szkoły.

Dodatkowym akcentem tej patriotycznej uroczystości było nadanie drużynie harcerskiej „Żywioty” z Gimnazjum Publicznego w Zarzeczcu imienia płk. Wojciecha Szczepańskiego ps. „Julian” - dowódcy Obwodu ZWZ - AK Jarosław.

Młodzież Szkoły Podstawowej oraz harcerze pod kierunkiem nauczycieli: Beaty Klisz i Katarzyny Półkoszek przygotowała bogaty program multimedialny o majorze Tadeuszu Zielińskim i pułkowniku Wojciechu Szczepańskim oraz montaż słowno - muzyczny o Katyniu i Armii Krajowej.

3.6.6. Wycieczka do Katynia, Smoleńska, Lenino

Z inicjatywy Rady, Zarząd Fundacji zorganizował wycieczkę do Katynia, Smoleńska i Lenino dla młodzie-

ży szkół ponadgimnazjalnych, pokrywając 2/3 kosztów. Celem wycieczki było pogłębienie wiedzy historycznej o skutkach II wojny światowej i oddanie hołdu ofiarom zbrodni katyńskiej.

Na cmentarzu wojennym w Katyniu młodzież uczestniczyła w Eucharystii odprawionej przy ołtarzu polowym przez ks. prałata **Mariana Bocho**, proboszcza jarosławskiej Kolegiaty, w intencji wszystkich ofiar zamordowanych strzałem w tył głowy, poległych w walkach z okupantem, zmarłych z głodu, zimna i wycieńczenia w tajgach Sybiru, stepach Kazachstanu i innych miejscach na „niehumanitarnej ziemi”.

Na mogiłach zbiorowych polskich oficerów, a także pod obeliskiem upamiętniającym około 50 tys. zabitych Rosjan, zapalono znicze. Pośród 4406 imiennych tabliczek epitafijnych okalających zbiorowe mogiły bez trudu odnaleziono tabliczkę **kpt. Tadeusza Zielińskiego** - patrona Fundacji, przed którą odmówiono modlitwę, zapalono znicz i złożono kwiaty.

Dużym przeżyciem dla młodzieży była obecność na miejscu katastrofy samolotu TU-154 M, który rozbił się podczas próby lądowania na lotnisku w Smoleńsku, gdzie

Miejsce katastrofy samolotu TU-154 M

zginęło 96 osób z prezydentem RP **Lechem Kaczyńskim** na czele.

W tym miejscu również modlono się w intencji ofiar katastrofy smoleńskiej oraz zapalono znicze.

W bibliotece parafialnej polskiego kościoła w Smoleńsku uczestnicy wycieczki spotkali się z polską młodzieżą ze Stowarzyszenia „Dom Polski”, której przedstawiciele Fundacji oraz uczniowie wręczyli drobne upominki.

W drodze powrotnej młodzież zwiedziła **Polski Cmentarz Wojenny w Lenino** (Białoruś), gdzie oddano hołd żołnierzom I Dywizji im. Tadeusza Kościuszki, poległym w bitwie pod Lenino, poprzez wspólną modlitwę oraz zapalenie zniczy.

I tam bez trudu można odnaleźć liczne tabliczki epitafijne z nazwiskami poległych żołnierzy z naszego województwa, czy też powiatu.

Uczestnicy wycieczki w muzeum w Lenino

W wycieczce uczestniczyło **30 uczniów** z tego: **14 osób z I Liceum Ogólnokształcącego im. M. Kopernika**, **12 osób z Zespołu Szkół Spożywczych, Chemicznych i Ogólnokształcących**, **2 osoby z Zespołu Szkół Budowlanych** i **2 osoby z Liceum Plastycznego**.

Zarząd Fundacji, mając na uwadze realizację zadania statutowego, jakim jest upamiętnianie miejsc walki i męczeństwa Narodu Polskiego i osób z tym związanych, zamierza w miarę możliwości finansowych kontynuować w przyszłości tę formę edukacji młodzieży.

Organizatorom wycieczek radzimy skorzystać z doświadczenia biura podróży „Wilejka” w Łodzi.

3.6.7. Dzień Sybiraka i Weterana

W dniu 17 września 1939 r. po wkroczeniu Armii Czerwonej do Polski i ustanowieniu granicy sowiecko-niemieckiej na linii Sanu znaczna część powiatu przemyskiego, jarosławskiego oraz powiat lubaczowski znalazły się pod okupacją sowiecką.

Od pierwszych dni okupacji rozpoczęły się aresztowania oficerów WP i innych służb mundurowych, polskiej inteligencji i właścicieli ziemskich w celu wywózki do więzień sowieckich.

Już w lutym 1940 r. rozpoczęto masowe zsyłki polskich rodzin na Sybir i w głąb Związku Radzieckiego.

W czterech wielkich deportacjach, pierwsza w dniach 8-10 II 1940 r. druga, 12-15 IV 1940 r., trzecia na przełomie czerwca i lipca 1940 r. oraz czwarta (nieukończona z powodu ataku niemieckiego na Rosję), wg ostrożnych szacunków wielu badaczy wywieziono z Polski łącznie około 1 200 tys. obywateli. Większość zesłańców stanowiły kobiety i dzieci. Liczbę dzieci ocenia się na ponad 30%. Wśród deportowanych absolutną większość stanowili Polacy. Ocenia się, że w czasie deportacji i na zesłaniu zmarło 300 do 400 tys. osób. Brak jest jakichkolwiek danych, co do liczby deportowanych z powiatu jarosławskiego i powiatów ościennych. Na podstawie informacji uzyskanych od pani prezes oddziału

Składanie kwiatów pod krzyżem Golgoty Narodu

jarosławskiego Związku Sybiraków Zofii Garczyńskiej, założonego w dniu 29 VII 1989 r. (ponad 40 lat po powrocie do kraju), w związku zarejestrowanych zostało 1500 osób ze wszystkich trzech powiatów.

Na dzień dzisiejszy liczba członków Związku z powiatu jarosławskiego, lubaczowskiego (Przemyśl utworzył oddzielny Związek) wynosi łącznie 720 członków.

Od chwili powstania Związku tj. od 1989 roku w dniu 17 września każdego roku obchodzony jest bardzo uroczyste Dzień Sybiraka. W tym dniu w Opactwie Sióstr Benedyktynek gromadzą się rodziny sybirackie, władze samorządowe, powiatu, miasta Jarosławia i województwa, organizacje kombatanckie, parlamentarzyści, młodzież szkolna z pocztami sztandarowymi oraz mieszkańcy miasta i okolic, by w czasie Eucharystii odprowadzanej w kościele św. Mikołaja i Stanisława modlić się wspólnie za tych, którzy pozostali na zawsze na „niehumanitarnej ziemi” oraz za tych, którzy powrócili do kraju.

Po Mszy św. przed krzyżem Golgoty Wschodu odbywają się dalsze uroczystości zgodnie z ceremoniałem wojskowym tj.: odegranie hymnu państwowego oraz hymnu Sybiraków przez orkiestrę, apel poległych oraz salwa honorowa kompanii WP Garnizonu Jarosław.

Kulminacyjnym punktem uroczystości jest składanie wieńców i wiązanek kwiatów pod Krzyżem Golgoty.

Przedstawiciele Fundacji z wielką powagą i szacunkiem traktują te patriotyczne uroczystości i od lat w nich uczestniczą. Ponadto od wielu lat Fundacja wspiera starania Związku o utworzenie Izby Pamięci, w której można by zgromadzić różne pamiątki i eksponaty Sybiraków, które będą świadectwem prawdy dla następnych pokoleń. Problemem trudnym do pokonania okazał się brak lokalu, któremu

naprzeciw wyszedł **ks. prałat Marian Bocho**, deklarując udostępnienie odpowiedniego pomieszczenia w podziemiach kolegium jezuickiego przy jarosławskiej Kolegiacie.

Od jesieni ubiegłego roku prowadzone są dość skomplikowane i kosztowne prace adaptacyjne, które znalazły wielu sponsorów m. in. **Urząd Miasta Jarosławia i Starostwo Powiatowe**. Nasza Fundacja również przekazała swoją symboliczną cegiełkę w **kwocie 10 000 zł** oraz zaoferowała wszechstronną pomoc organizacyjną.

Za wsparcie duchowe oraz pomoc organizacyjną Fundacja została odznaczona przez Zarząd Główny Związku Sybiraków honorową odznaką Sybiraka. Odznakę otrzymali również: **Jan Gašior** - członek Zarządu Fundacji oraz **Stanisław Kielbowicz** - przewodniczący Rady Fundacji.

3.6.8. Katyńczyk AM 487

Na płycie pomnika ku czci poległych, pośród 180 nazwisk oficerów zamordowanych w Katyniu, Miednoje i Ostaszkowie widnieje nazwisko **ks. majora Leona Ziółkowskiego**, zawodowego kapelana armii w latach 1919-1939. Jan Leon Ziółkowski urodził się 2 IV 1889 r. we wsi Wola Wieruszycka w powiecie bocheńskim, jako najstarszy syn w wielodzietnej rodzinie Jana i Marianny Jarotek. Po ukończeniu gim-

Ksiądz Jan Leon Ziółkowski

nazjum w Bochni wstąpił do Seminarium Duchownego w Krakowie, jednocześnie studiując na wydziale teologii Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W dniu 29 VI 1913 r. został wyświęcony na księdza przez **ks. bpa A.S. Sapiechę** w bazylice katedralnej na Wawelu.

W 1919 roku, gdy wybuchła wojna z bolszewikami, zgłosił się jako ochotnik do wojska na zawodowego kapelana, uzyskując stopień kapitana Legionów Polskich. Został skierowany na front do 5 Pułku Piechoty Legionów wchodzącego w skład I Dywizji Piechoty Legionów w Wilnie.

W dniu 22 IX 1920 r. w ważnej bitwie pod Sejnamy w momencie, gdy zginął dowódca kompanii, kapelan podierał wojsko do walki i biegł do ataku (bez broni) na czele kompanii, za co został odznaczony Krzyżem Walecznych.

Od października 1930 roku podjął służbę jako kapelan połowy Brygady Korpusu Obrony Pogranicza „Podole” w Czortkowie. Wiosną 1937 r. objął funkcję kierownika Rejonu Duszpasterstwa Wojskowego Jarosław-Mielec. Mieszkał w Jarosławiu przy ul. Kościuszki, u państwa **Jaworskich**.

W sierpniu 1939 r. otrzymał nominację na proboszcza 24 Dywizji Piechoty i w składzie Armii Karpaty wyruszył na front. W dniu 17 września pomiędzy Tarnopolem a Buczaczem po tym, jak zostali zaatakowani przez Armię Czerwoną, rozbrojeni i zabrani do niewoli sowieckiej, **ks. Ziółkowski** trafił do obozu w Kozielsku.

Przed Wigilią Bożego Narodzenia 1939 r. z obozu w Kozielsku wywieziono wszystkich kapelanów, pozostał jedynie **ks. Ziółkowski** jako jedyny kapelan na kilka tysięcy jeńców, gdyż w tym czasie przebywał w areszcie wewnętrznym, przyłapany na odprawianiu Mszy św.

Według zapisów w pamiętnikach jenieckich ks. kapelan po raz ostatni odprawiał Mszę św. rano w dniu 7 kwietnia

1940 r., po której został wywieziony z tzw. grupą generalną do lasu katyńskiego. Figuruje na liście wywózkowej Nr 015/2 1940 jako **mjr Ziółkowski Jan Janowicz**.

Pod koniec kwietnia 1943 roku, w czasie ekshumacji ofiar Katynia, komisja niemiecka rozpoznała szczątki księdza na podstawie legitymacji KOP.

W niemieckim rejestrze ofiar Katynia **ks. Ziółkowski** został zapisany pod **numerem AM 487**.

3.6.9. Medal „Pro Memoria”

Za całokształt działalności na rzecz upamiętniania miejsc walki i męczeństwa Narodu i osób z tym związanych, Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych przyznał naszej Fundacji medal „Pro Memoria”.

Uroczystość wręczenia Medalu odbyła się w Klasztorze ss. Niepokalanek w Jarosławiu w dniu 20 października 2009 r. z okazji 91 rocznicy odzyskania niepodległości. Medal odebrał z rąk śp. ministra Janusza Krupskiego przewodniczący Zarządu Fundacji Wiesław Kielbowicz.

Inicjatorką przyznania Medalu Fundacji Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży im. H. i T. Zielińskich była p. prof. Janina Marciak-Kozłowska.

Medale „Pro Memoria” otrzymali w tym dniu również: Szkoła Podstawowa i Gimnazjum ss. Niepokalanek, Stowarzyszenie Miłośników Jarosławia, Burmistrz Jarosławia Andrzej Wyczawski i Prezydent Przemysła Robert Choma.

Wręczenie medalu Pro Memoria przewodniczącemu zarządu fundacji przez ministra św. pamięci J. Krupskiego

W swym wystąpieniu **minister Krupski** powiedział m.in. „*W pięknym Jarosławiu pamięta się o walkach w XIX i XX wieku o niepodległość Polski. Ogromną rolę odegrały na tej ziemi siostry Niepokalanki. Tradycję kultywują także inni - jak Stowarzyszenie Miłośników Jarosławia i Fundacja Pomocy Edukacyjnej. Nie zapominacie o swej przeszłości. Żyje ona w Was i to jest piękne.*”

4. Związek Strzelecki „Strzelec” OSW

4.1. ppor. Zbigniew Zieliński patronem „Strzelców” w Jarosławiu

Już kilka miesięcy po śmierci doc. Zbigniewa Zielińskiego jarosławska młodzież zrzeszona w Związku Strzeleckim „Strzelec” podjęła starania o nadanie mu imienia ppor. Zbigniewa Zielińskiego. „Strzelec” jest organizacją społeczno - wychowawczą, nawiązującą do wspaniałych patriotycznych stowarzyszeń młodzieży polskiej w okresie

ZWIAZEK STRZELECKI "STRZELEC"
Organizacja Społeczno-Wychowawcza
Komenda Główna

03-446 Warszawa, ul. 11 Listopada 17/19
tel/fax (22) 823 58 13; CA MON (22) 687 32 92, (0603) 849 884
nr konta PKO BP IX O/Warszawa, 43 1020 1097 0000 7002 0001 2021

Rozkaz organizacyjny nr 03/2004
Komendanta Głównego ZS "Strzelec" OSW
z dnia 31 stycznia 2004 r.

Na podstawie wniosku Dowódcy JS 2025 w Jarosławiu druż. Daniela KOTA

nadaje

Jednostce Strzeleckiej nr 2025 w Jarosławiu imię
ppor. Zbigniewa Zielińskiego

Tym samym pełna nazwa JS w Jarosławiu otrzymuje brzmienie: Jednostka Strzelecka nr 2025 w Jarosławiu im. ppor. Zbigniewa Zielińskiego.

Wyrażam przekonanie, że Patron Jednostki i jego droga życiowa stanie się wzorem do naśladowania i przykładem dla strzelców z Jarosławia.

KOMENDANT GŁÓWNY

Jan Józef KASPRZYK
Jan Józef KASPRZYK

Otrzymują:

1. Dowódca Południowego Okręgu Strzeleckiego
2. Dowódca JS 2025 w Jarosławiu
3. a/a

międzywojennym. Ponieważ w archiwach Komendy Głównej Związku Strzeleckiego „Strzelec” stwierdzono, że sam patron był członkiem przedwojennych struktur związku Strzeleckiego starania związane z nadaniem imienia Jednostki Strzeleckiej Nr 2025 w Jarosławiu nie trwały długo i zwieńczone zostały sukcesem.

4.1.2. Mianowanie Z. Zielińskiego na stopień oficerski w „Strzelcu”

Doceniając zasługi doc. dra hab. ppor. Zbigniewa Zielińskiego z okazji 90 rocznicy wymarszu ku Wolności strzelców Józefa Piłsudskiego Naczelna Rada Strzelecka i Komenda Główna Związku Strzeleckiego „Strzelec” OSW nadały mu pośmiertnie stopień Młodsze Inspektora Związku Strzeleckiego - co jest równoznaczne ze stopniem majora.

4.1.3. Stulecie Związku Strzeleckiego „Strzelec” Organizacji Społeczno - Wychowawczej

W piątek 30 kwietnia 2010 r. jarosławscy „Strzelcy” świętowali 100 - lecie ruchu strzeleckiego, na terenie Jednostki Wojskowej Nr 3957.

Kandydaci na strzelców złożyli uroczyste ślubowanie.

Rozpoczęcie, około 140 lat temu, budowy twierdzy Przemyśl było dla Polaków dowodem, że możliwy jest konflikt między zaborcami. Zaczęli myśleć o kadrze dla przyszłej polskiej armii. W 1909 roku utworzono we Lwowie Związek Strzelecki „Strzelec”, a w 1910 r. w Krakowie nastąpiło połączenie trzech nurtów tego ruchu. Pod przykrywką Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Jarosławiu

*Strzelcy z ostatnim Prezydentem RP na uchodźstwie
Ryszardem Kaczorowskim we Lwowie (24.06.2005 r.)*

prowadzono przysposobienie wojskowe. Jednym z filarów „Sokoła” w Jarosławiu był profesor Jacek Zieliński, dziadek Zbigniewa Zielińskiego - założyciela Fundacji. Na wojnę poszli w większości ochotniczo jako tzw. Polowe Drużyny Sokole. We wsiach tworzone „Drużyny Bartoszowe”, nawiązujące nazwą do Bartosza Głowackiego, bohatera spod kościuszkowskich Raławic. Młodzież z tych organizacji stanowiła liczną grupę wśród żołnierzy Legionów Polskich w wojsku austriackim. Zginęło ich około 35 %. Pozostali, jako podoficerowie i oficerowie, byli ważnym elementem siły armii, która obroniła nas przed trzykrotnie liczniejszą armią bolszewicką. W okresie międzywojennym w ramach organizacji „Strzelec” przeszkolono ponad 450 tysięcy młodzieży, a w skali naszego powiatu około 500 osób. Byli oni jedną z podstaw największego w Europie polskiego państwa podziemnego.

Wystąpienie chor. Daniela Kota na uroczystości z okazji 100-lecia „Strzelca”

Związek odrodził się w Jarosławiu w 2003 r. i przyjmuje rocznie około 30 osób. Za patrona przybrał przedwojennego członka „Strzelca” ppor. Zbigniewa Zielińskiego - założyciela Fundacji, syna oficera rezerwy. Członkowie organizacji po ukończeniu licznych kursów, zaliczeniu obozów treningowych mają niepisane prawo pierwszeństwa przy przyjęciu do wojska, policji i straży granicznej. Łatwiej im o przytomne zachowanie w trudnych sytuacjach np. wypadkach, pożarach, powodziach. Przyjmują młodych od 16-tego roku życia. Inicjatorem powstania i dowódcą jarosławskiej Jednostki Nr 2025 jest chorąży Daniel Kot. Dotychczas przeszkolili ponad 200 osób.

W dniu 15.02.2008 r. liczne grono mieszkańców Wiązownicy pożegnało Jana Feldmana - wybitnego żołnierza Armii Krajowej o pseudonimie „Jaś”, a ostatnio

członka Komisji Rewizyjnej Koła AK w Jarosławiu. Przy trumnie wartę pełnili przedstawiciele Związku Strzeleckiego „Strzelec”. Ostatnim z żyjących przedwojennych jarosławskich „Strzelców” był, zmarły w ubiegłym roku, ppor. Zbigniew Brincken, syn oficera, wieloletni Prezes Koła AK w Jarosławiu. Na jego pogrzebie byli młodzi strzelcy, nieśli sztandar Jarosławskiego Koła AK. Jest to sztandar 39 Pułku Strzelców Lwowskich, stacjonującego przed wojną przy ul. Kościuszki. Sztandar ten, przechowywany w Izbie Tradycji w jednostce wojskowej, otrzymali pod stałą honorową opiekę, to znaczy występują z nim podczas uroczystości patriotycznych.

Działalność ta wymaga dużych nakładów finansowych, które są pokrywane przez wielu życzliwych sponsorów, dlatego też w imieniu dowódcy Strzelców dziękuję wszystkim sponsorom za okazaną pomoc.

5.1. 101 - letni weteran wojenny sponsorem Fundacji

Pod takim tytułem zamieściliśmy informację w Biuletynie Informacyjnym Nr 6 za rok 2008. Sponsorem tym okazał się p. **Kazimierz Michalski** z Oxfordu, który wówczas przekazał na konto Fundacji darowiznę w wysokości 3000 GBP.

Od tego czasu pan Kazimierz odwiedził już Polskę dwukrotnie, w maju i w grudniu ubiegłego roku. Podczas pierwszego pobytu odwiedził I Liceum Ogólnokształcące im. Mikołaja Kopernika w Jarosławiu, gdzie w auli spotkał się z licznie zgromadzoną młodzieżą.

„Pamiętam swoją klasę, mogę pokazać miejsce, gdzie siedziałem, mogę wymienić wszystkich profesorów, którzy uczyli, pamiętam maturę, którą zdawałem w roku 1928”.

Pan **Kazimierz Michalski** jest najstarszym absolwentem Gimnazjum Wyższego w Jarosławiu (obecnego Kopernika).

Urodził się 27 lutego 1908 roku w Sieniawie. Po egzaminie dojrzałości skończył prawo i został sędzią grodzkim w Mościskach k/Przemyśla (obecnie Ukraina).

Po wybuchu II wojny światowej i agresji dokonanej przez Armię Czerwoną został aresztowany przez NKWD, trafił do więzienia we Lwowie i otrzymał wyrok 15 lat pobytu w łagrze w azjatyckim Uchtużmilagu.

Jego żonę Janinę z 3 letnim synkiem Andrzejem, matką Zofią i 70 letnią ciotką Anną Ruper sowieci wywieźli do Kazachstanu.

W wyniku ogłoszonej przez władze sowieckie tzw. amnestii wydostał się z łagrów i wstąpił do tworzącej się Armii Andersa, gdzie po przeszkoleniu, w stopniu podporucznika służył w pułku artylerii przeciwlotniczej. W szeregach II Korpusu gen. Andersa przemierzył szlak bojowy

od Palestyny poprzez Liban, Egipt do Włoch pod Monte Cassino i Predimonte. Z żoną i synem spotkał się dopiero 1947 roku w Anglii, najpierw w Birmingham, a następnie w Oxfordzie, gdzie mieszka do dziś.

W czasie pobytu w Jarosławiu pan Kazimierz odwiedził również naszą Fundację, obejrzał Pomnik Katyński przy kościele Chrystusa Króla, oraz gościł u ks. proboszcza parafii Andrzeja Surowca.

Tym razem pan Kazimierz został sponsorem swej macierzystej szkoły I Liceum Ogólnokształcącego im. Mikołaja Kopernika, na rzecz której przekazał darowiznę w wysokości 20 tys. GBP na konkretny cel tj. na wyremontowanie biblioteki.

Po raz drugi przybył do Jarosławia w dniu 14 grudnia 2011 r. by uczestniczyć w przekazaniu wyremontowanej biblioteki, która otrzymała imię Kazimierza i Janiny Michalskich.

Tym razem na wniosek Dyrektora I Liceum Ogólnokształcącego im. M. Kopernika oraz władz Fundacji Pomocy Edukacyjnej dla Młodzieży im H. i T. Zielińskich, Rada Miasta Jarosławia doceniła naszego bohatera w szerszym kontekście i przyznała mu tytuł Honorowego Obywatela Miasta Jarosławia.

Były kwiaty, były gratulacje, za które nie ukrywając wzruszenia Pan Kazimierz w swoim przemówieniu gorąco dziękował.

Dziś nasz gość liczy sobie już 104 lata i zapowiada swój kolejny przyjazd w maju br. na uroczystości sadzenia „Dębów Pamięci” oficerom i policjantom z Sieniawy, którzy zginęli w Katyniu, w tym jego szwagrowi por. Henrykowi Ruebenbauerowi.

5.2. Plk Wojciech Szczepański ps. „Julian”

Komendant Obwodu AK Jarosław, według relacji żony Marii Szczepańskiej /skróć/

Armia Krajowa powstała w wyniku scalenia samoistnie powstałych organizacji o różnym zabarwieniu politycznym, rozkazem Naczelnego Wodza z 14 lutego 1942 roku, na czele z dowódcą gen. Stefanem Roweckim.

Młody wówczas oficer, por. Szczepański ps. „Szczepcio” był pierwszym organizatorem tajnego nauczania na terenie miasta Jarosławia. To wtenczas po raz pierwszy zetknął się z nim młodszy o 4 lata Zbyszek Zieliński, który swoją wiedzę zdobywał właśnie w tajnym nauczaniu. Młody porucznik, awansowany wówczas do stopnia majora o pseudonimie „Julian”, komendant Obwodu AK Jarosław, był niewątpliwie postacią, która nie pozostała bez wpływu na kształtowanie osobowości młodego Z. Zielińskiego, byłego żołnierza AK ps. „Olszyna”. **Był przecież najbliżej swego dowódcy, gdyż był w obstawie dowództwa Obwodu Jarosław, które mieściło się właśnie w Jego domu przy ul. gen. Zygmunta Zielińskiego.** Mjr Wojciech Szczepański za swój patriotyzm zapłacił wieloletnim więzieniem na Montelupich, w Rawiczu, Mokotowie i Strzelcach Opolskich. Zmarł w 1993 r., pochowany na cmentarzu w Wólce Pełkińskiej.

5.3. Katyńskie i sybirackie symbole

W związku z decyzją Prezydenta RP o pośmiertnym awansowaniu o jeden stopień wszystkich znanych ofiar Katynia i innych obozów - poniżej podaję przy nazwiskach nowe stopnie.

1. Ks. ppłk Jan Leon Ziółkowski - ostatni kapelan 24 Jarosławskiej Dywizji Piechoty, zabity w Katyniu. W czasie wojny zginęło ok. 2800 księży i zakonnic, w tym około 220 księży kapelanów wojskowych, katolickich. Podobne ofiary z życia złożyło duchowieństwo wszystkich odłamów chrześcijaństwa i judaizmu.
2. Współczesnym męczennikiem za Katyń i Sybir jest ksiądz Stefan Niedzielak, zabity skrytobójczo w styczniu 1989 r. za zbieranie dokumentów na powyższe tematy.
3. Symbolem ponad 13 tysięcy policjantów zabitych przez NKWD (w tym w Miednoje 5889) jest Stefan Podkówka starszy przodownik, Zastępca Komendanta Policji w Jarosławiu. Mało widoczna pamiątkowa tablica o nim znajduje się pod arkadami, przed wejściem na plac Piotra Skargi przed Kolegiatą Jarosławską, po prawej stronie. Na płycie pomnika katyńskiego umieszczono 51 nazwisk policjantów z powiatu jarosławskiego i lubaczowskiego. Żona i córka Stefana Podkówki są z kolei symbolem 22 tysięcy rodzin oficerów, żołnierzy, osadników i policjantów wywiezionych na Sybir i do Kazachstanu. Hitlerowcy zabili 3 tys. policjantów.
4. Spośród 130 kobiet - żołnierzy zabitych w trzech znanych miejscach kaźni, w Katyniu jest pochowana tylko jedna kobieta, 26 - letnia kapitan, pilot Janina Lewandowska (nazwisko po mężu pochodzącym z Jarosławia), córka generała Józefa Dowbór - Muśnickiego, dowódcy Powstania Wielkopolskiego w 1918 r.

Jako symbol walki kobiet jej nazwisko umieszczone jest na płycie naszego pomnika.

5. Adwokat kpt. rez. Karol Świątek zginął w Charkowie, a jego żona w Oświęcimiu.

Zdaję sobie sprawę, że każdy wybór symboli będzie dyskusyjny, proszę więc o wyrozumiałość.

5.4. Ogólnopolskie Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939”

Rys historyczny i bieżąca praca społeczna.

5 listopada 1990 r. na spotkaniu rodzin policjantów II RP, Komendanta Wojewódzkiej Policji w Katowicach, i NSZZ Policjantów powstało Ogólnopolskie Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939”, nawiązujące do tradycji przedwojennego Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna”, którego celem jest m. in.:

1. Ujawnienie historycznej prawdy (dotąd po wyzwoleniu fałszowanej) o Policji Państwowej II RP i Policji Województwa Śląskiego.
2. Utrwalenie i kultywowanie pamięci narodowej i szacunku dla tych, którzy do końca swego życia zachowali godność i umierali z honorem.

W 2000 r. 13 członków naszego Oddziału wzięło udział w pielgrzymce na uroczyste otwarcie i poświęcenie Cmentarza Wojennego w Miednoje, której organizatorem była Komenda Główna Policji i Wydział Spraw Wewnętrznych.

Anetolia Gazda
Przewodnicząca Stowarzyszenia
"Rodzina Policyjna - 1939"

Policyjnym „Katyniem” jest właśnie Miednoje (ok. 200 km na północ od Moskwy), gdzie pochowano 6311 osób, w tym 5889 policjantów, więzionych w Ostaszkowie i zabitych w mieście Twer. Przyjmuje się, że sowieci zabili ok. 13 tysięcy policjantów, często wraz z rodzinami, czasem przy pomocy miejscowych skrajnych nacjonalistów. Setki rodzin wywieziono na Sybir i do Kazachstanu.

Natomiast hitlerowcy zabili ok. 3 tysięcy policjantów. Praca policjantów należała i należy do najbardziej stresujących, niebezpiecznych i niewdzięcznych.

Bliżej zainteresowanych tematem odsyłam do książki „Rodzina Policyjna - 1939”, której wydawcą jest Stowarzyszenie Rodzina Policyjna, Katowice 2002 r.

Na płycie pomnika katyńskiego w Jarosławiu wymieniono 51 nazwisk policjantów, w tym kilku oficerów.

5.5. Garnizon jarosławski w latach 1918-1939 (skrót)

31 października 1918 roku stacjonujące w Jarosławiu wojsko austriackie, złożone z żołnierzy różnych narodowości, pod wpływem wiadomości z frontu porzuciło koszary. W Jarosławiu pozostała młodzież, starcy i garstka urzędników. Dopiero następnego dnia straż nad koszarami i obiektami publicznymi przejęła ochotnicza, głównie młodzieżowa, Gwardia Narodowa licząca ok. 300 osób. Jednym z jej organizatorów był profesor I Gimnazjum - Jacek Zieliński, dziadek Zbigniewa Zielińskiego założyciela Fundacji im. H. i T. Zielińskich.

Tymczasem, kilka kilometrów na wschód od Jarosławia, gromadzili się nacjonałiści ukraińscy zagrażając wtargnięciem do miasta. Mężem opatrznosciowym dla Jarosławia okazał się wówczas płk **Władysław Jarosz**, były podpuł-

kownik 34. pułku strzelców wojsk austriackich, który w dniu 31 października zgłosił się do dyspozycji władz polskich i objął komendę nad tworzącymi się w mieście i w powiecie jarosławskim oddziałami Wojska Polskiego. Tworzone w Jarosławiu oddziały odchodziły na odsiecz Lwowa. Wojska jarosławskie przez okres zimy toczyły walki z Ukraińcami o Lubaczów i Horyniec, a 24 marca zdobyły Jaworów.

Przez pierwsze tygodnie służba w wojsku i policji była służbą społeczną, wspomaganą samorzutnie przez obywateli np. w zakresie wyżywienia.

W okresie wojny polsko - bolszewickiej 1919 - 1920 roku Jarosław był miejscem uzupełniania strat i reorganizacji 39. Pułku Piechoty Strzelców Lwowskich, który zajął koszary przy ul. T. Kościuszki.

W październiku 1921 roku zorganizowano 24. Pułk Artylerii Polowej, przemianowany później na **24 Pułk Artylerii Lekkiej** im. Króla Jana III Sobieskiego. Pułk liczył około 900 żołnierzy i 35 oficerów, dzielił się na trzy dywizjony, jeden dywizjon pochodził z legendarnej „Błękitnej Armii” generała Hallera, który stacjonował przy ul. Księcia Józefa Poniatowskiego.

W związku ze zwiększeniem stanu piechoty polskiej do 30 dywizji, jesienią 1921 roku rozpoczęła się organizacja 24. Dywizji Piechoty, która liczyła od 6 -7 tysięcy żołnierzy. Siedzibą dowództwa były obecne budynki Zespołu Szkół Plastycznych przy ul. Jezuickiej. W latach 1926 - 1935 jej dowódcą był gen. Waław Wiczorkiewicz.

W dniu 2 października 1922 roku do Jarosławia został przeniesiony reaktywowany **3 Pułk Piechoty Legionów**. Pułk miał koszary na obecnym osiedlu gen. Kazimierza Pułaskiego. Powstał w 1914 r. i służyło w nim wówczas wielu Jarosławiaków. Jarosławskie pułki piechoty liczyły

od 1300 - 1500 żołnierzy (w czasie pokoju) i 56 oficerów.

W 1939 r. jarosławska 24. Dywizja Piechoty walczyła w ramach Armii „Kraków” począwszy od rzeki Dunajec. W ciężkich walkach z czterokrotnie silniejszym przeciwnikiem wycofywała się przez Jawornik, Birczę, Rzęsę Ruską. Z całego 39 Pułku Piechoty z około 2000 żołnierzy przeżyło około 200 -tu, podobne straty poniósł 24 pal. W dniach od 19 do 21 września wobec okrążenia w rejonie Lwowa przez nieprzyjaciół z zachodu i wschodu podjęto decyzję o rozwiązaniu oddziałów. Większość, licząc na lepsze traktowanie, poddała się wojskom sowieckim. Jednak dla przeważającej liczby oficerów los nie był łaskawy, gdyż wiosną 1940 roku niemal wszyscy zostali wymordowani przez NKWD. W zasadzie, sowieci zwolnili z niewoli tylko żołnierzy pochodzenia ukraińskiego i białoruskiego, natomiast Polaków wywieźli do kopalni Donbasu i na Sybir.

Trzeci Pułk Piechoty Legionów walczył w rejonie Łodzi i Warszawy, poddał się w twierdzy Modlin. Jeden batalion z tego pułku (około 600 osób) bronił linii Sanu koło Leżachowa.

Z jarosławskich pułków wojnę i Sybir przeżyło tylko kilka procent żołnierzy.

5.6. Jarosławscy generałowie

Jarosław miał w okresie międzywojennym dwóch generałów, którzy kierowali naszym Garnizonem. Starszemu pokoleniu znany jest gen. brygady **Wacław Scewola-Wieczorkiewicz**, który urodził się 25 czerwca 1890 r. w Polanówce. Ukończył gimnazjum i zdał maturę w Lublinie, a następnie studiował do 1914 r. w Akademii Ziemiańskiej we Wiedniu. Od 1911 do 1914 roku był członkiem Polskich

Drużyn Strzeleckich. Przybrał wówczas pseudonim Rene Scewola, który później stał się częścią jego nazwiska. Od 1914 do 1917 roku służył w Legionach Polskich, następnie został internowany.

W Wojsku Polskim służył od 1918 r. W czasie wojny polsko-bolszewickiej dowodził 9 Pułkiem Piechoty Legionów i 6 Brygadą Piechoty. Od 1923 r. był dowódcą 31 pułku Piechoty, a od 1926 -1935 r. dowódcą 24 Dywizji Piechoty w Jarosławiu. Był pierwszym prezesem Stowarzyszenia Miłośników Jarosławia. Od 12.10.1935 r. do wybuchu II wojny światowej był dowódcą Okręgu Korpusu Nr X w Przemyślu.

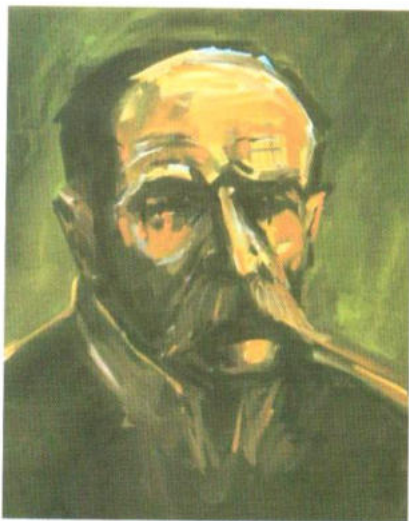
W czasie kampanii wrześniowej walczył w ramach Armii Karpaty. W 1940 roku przedostał się przez Węgry do Francji, gdzie służył w Inspektoracie Wyszukolenia Naczelnego Wodza. Po klęsce Francji działał w ruchu oporu. Od 1943 roku przebywał w Szwajcarii. Zmarł w Genewie 7 grudnia 1969 r.

Na parceli przy ul. Traugutta, przekazanej przez syna generała, wybudowano kościół p.w. Miłosierdzia Bożego, a jedna z ulic na Kolonii Oficerskiej nazwana została jego imieniem.

W dniu 13.08.2010 r. święto Wojska Polskiego w Jarosławiu miało charakter szczególnie uroczysty z uwagi na nadanie 14 Dywizjonowi Artylerii Samobieżnej imienia **gen. bryg. Wacława Wieczorkiewicza**.

Punktem kulminacyjnym było uroczyste otwarcie Sali Tradycji i odsłonięcie popiersia **gen. Wacława Wieczorkiewicza**, patrona Dywizjonu, którego dokonał osobiście jego syn **Tomasz Wieczorkiewicz**.

Niemal zupełnie zapomniany, przynajmniej w Jarosławiu, jest pierwszy dowódca i faktyczny twórca Garnizonu Jarosław, ówczesny pułkownik (1918 r.), a późniejszy generał brygady **Wiktor Jarosz-Kamionka**. Urodzony 21 października 1869 roku w Falkowicach k/Wieliczki. Ukończył austriacką Szkołę Kadetów. Służąc w armii austriackiej,

gen. bryg. Wiktor Jarosz-Kamionka
1869-1952

podczas I wojny światowej walczył jako major i podpułkownik, dowodząc batalionem i pułkiem piechoty (pułk to 1500 żołnierzy i 56 oficerów). Był trzykrotnie ranny i kilkakrotnie odznaczony, m.in. herbem szlacheckim z przydomkiem Kamionka (od miejscowości, pod którą odznaczył się w bitwie).

Był mężem opatrnościowym dla Jarosławia i powiatu w najtrudniejszym, początkowym okresie, gdy nie było struktur państwa, pieniędzy, a już niestety toczyły się walki o kształt granic. Porozumieliśmy się wówczas tylko ze Słowakami, co nie przeszkodziło im (a ściślej faszystom słowackim) wysłać do Polski w 1939 r. 3 dywizje piechoty.

Po przejściu na emeryturę kupił gospodarstwo we wsi Wierzbna, gdzie mieszkał do śmierci w 1952 r. Z żoną Heleną miał dwóch synów, z których jeden zginął w Oświęcimiu, a drugi jako pilot w Anglii.

Zadbany i ukwiecony grób generała i jego żony położony jest, patrząc od wejścia, w lewym, dolnym rogu cmentarza we wsi Wierzbna.

Sądzę, że generał Wiktor Jarosz-Kamionka w pełni zasługuje na upamiętnienie na przykład jako patron jednej z ulic naszego miasta.

Za powyższe dane dziękuję panom: majorowi Zdzisławowi Niemczyckiemu i kapitanowi Ireneuszowi Byczukowi.

6. Bilans wydatków statutowych

Jubileusz to nie tylko okazja do spotkań i wspomnień. To przede wszystkim czas na podsumowanie określonego etapu w historii Fundacji, ocenę efektów gospodarczych i wyników finansowych, a także ocenę podejmowanych kierunków stosowanych form i metod w działalności statutowej.

Fundacja Zielińskich (tak poprzednio nazywana) jest coraz bardziej znaną i rozpoznawalną organizacją pozarządową o szerokiej i różnorodnej działalności społecznie użytecznej. Obok pomocy stypendialnej najzdolniejszej młodzieży, wiele miejsca w swej działalności władze Fundacji poświęcają działalności charytatywnej, na którą przeznaczają się prawie 1/5 wydatków ogółem. Największym beneficjentem środków przekazywanych przez Fundację jest jarosławski oddział Fundacji im. Jana Pawła II „Wzrastanie”, z przeznaczeniem na pomoc w budowie i wyposażeniu Ośrodka Opiekuńczo-Pielęgnacyjnego w Jarosławiu przy ul. Sanowej.

Wiele miejsca w działalności statutowej zajmuje upamiętnianie miejsc walki i męczeństwa Narodu Polskiego i osób z tym związanych. W powyższym zakresie Fundacja przejawia wiele inicjatyw i uczestniczy w różnych przedsięwzięciach (opisanych w rozdz. 3.6). Jednak najważniejszym wydarzeniem była budowa Pomnika Katyńskiego przy kościele Chrystusa Króla, której inicjatorem był Fundator śp. Zbigniew Zieliński, a wykonawcą, w dwa lata po Jego śmierci, nasza Fundacja.

Tę wielokierunkową działalność i znaczące wydatki statutowe zawdzięczać należy wynikom osiąganym w działalności gospodarczej, dlatego też przyjmując za kryterium

udział wydatków statutowych w podziale dochodu, działalność statutową podzielić należy na dwa etapy:

1) od założenia Fundacji do śmierci Fundatora (1992-2003), gdzie ze względu na szeroki zakres inwestycji działalność statutową ograniczono jedynie do pomocy stypendialnej przyznając:

- 59 stypendiów na kwotę 41 000 zł uczniom i studentom z powiatu jarosławskiego,

- 17 stypendiów na kwotę 32 900 zł studentom z AGH w Krakowie.

2) od połowy 2003 r. zakres działalności statutowej rozszerzono również na inne cele określone w statucie, przeznaczając na cele statutowe znaczną część dochodów.

W latach 2003-2011 wydatkowano na poszczególne zadania:

L.p.	Wyszczególnienie	Kwota	%
1.	Na stypendia dla uczniów szkół ponadpodstawowych i studentów (*)	910000	62
1a	W tym dla studentów AGH w Krakowie	118000	8
2.	Na działalność charytatywną	300000	21
3.	Na działalność kulturalno-oświatową	78000	5
4.	Upamiętnianie miejsc walki i męczeństwa	169000	12
5.	Pozostałe wydatki	6000	-
Ogółem wydatki		1463000	100

(*) - Suma stypendiów w całym XX - leciu wynosi 984000

Różnica pomiędzy tabelą zamieszczoną w rozdz. 3.2 23000 wynika z tego, że w bilansie ujęto tylko wypłacone stypendia do końca 2011 roku, natomiast w rozdz. 3.2 wykazano stypendia przyznane za rok 2011/2012.

Pomimo znaczących kwot przeznaczonych na działalność statutową, w tym głównie na stypendia, pokrywamy zaledwie 45% wniosków spełniających kryteria regulaminowe (rozdz. 3.2), 1523 uczniów nie otrzymało stypendiów tylko z powodu braku środków.

Jednocześnie w tym samym okresie odprowadzone do budżetu podatki i inne opłaty (podatek dochodowy, od nieruchomości, od środków transportowych) stanowią kwotę 962 tys. zł., czyli więcej niż przeznaczono na stypendia.

Kontynuację zapoczątkowanej przez śp. Zbigniewa Zielińskiego działalności zawdzięczamy głównie naszym klientom - przedsiębiorcom, instytucjom i osobom prywatnym korzystającym z naszej stacji paliw, którym dziękujemy i zapraszamy do dalszej współpracy.

7. Uroczystości jubileuszowe

Kulminacyjnym punktem obchodów XX-lecia było uroczyste wspólne posiedzenie Rady i Zarządu Fundacji oraz Zarządów Funduszy Stypendialnych (Komisji Stypendialnych).

Obok aktualnych władz Fundacji w posiedzeniu udział wzięli członkowie władz z lat 1992-1995: p. Zofia Dyszyńska, p. Maria Pajda i p. Waclaw Zeman, którzy tworzyli „zręby” przyszłej Fundacji. To na nich właśnie spoczął obowiązek opracowania struktury organizacyjnej, statutu, regulaminu przyznawania stypendiów, dokonania rejestracji Fundacji, gdyż Fundator śp. Zbigniew Zieliński przebywał poza granicami kraju. Spośród żyjących członków pierw-

szych władz Fundacji, w uroczystym posiedzeniu nie wzięły udziału: - b. przewodnicząca Rady p. Maria Szczepańska (ze względów zdrowotnych) i p. Jadwiga Mielniczek.

W uroczystości uczestniczyli również: zastępca burmistrza Bogdan Wołoszyn oraz prezes Stowarzyszenia Miłośników Jarosławia Dariusz Jasiewicz.

Obrady prowadził przewodniczący Rady Fundacji Stanisław Kiełbowicz, na wniosek którego minutą ciszy oraz modlitwą uczczono pamięć zmarłego Fundatora śp. Zbigniewa Zielińskiego oraz byłych członków władz Fundacji: śp. Stefana Szewca, Zygmunta Turskiego, Heleny Krzakowskiej-Bader, prof. Jerzego Frydrycha, Zbigniewa Brinckena.

W swym wystąpieniu przewodniczący Rady złożył obszernie sprawozdanie z 20-letniej działalności Fundacji zarówno w zakresie gospodarczym jak również w różnorodnych działaniach statutowych, ze szczególnym podkreśleniem lat 2003-2011, tj. okresu pełnej samodzielnej działalności po śmierci Fundatora .

Przewodniczący Rady ze szczególną satysfakcją odniósł się do pomocy materialnej udzielanej uzdolnionej i pracowitej młodzieży, osiągającej sukcesy w nauce, co było głównym celem założyciela i Fundatora śp. Zbigniewa Zielińskiego. Jednocześnie przewodniczący podziękował Zarządowi oraz pracownikom Fundacji za osiągnięte wyniki gospodarcze, bez których nie byłoby mowy o jakiegokolwiek działalności charytatywnej.

Przewodniczący podziękował również za długoletnią pracę p. Ludwikowi Bochnakowi, który jest pierwszym emerytem w Fundacji. Jego praca bezpośrednio przy sprzedaży paliw zaliczana jest urzędowo do pracy w warunkach szczególnie trudnych.

Goście podziękowania skierował przewodniczący również do członków Rady, członków Zarządów Funduszy Stypendialnych w Jarosławiu i przy AGH w Krakowie za ich bezinteresowne zaangażowanie się w działalność Fundacji. Podkreślił również dobrą współpracę z władzami samorządowymi - tak powiatu jak i miasta, za co serdecznie podziękował zastępcy burmistrza Bogdanowi Wołoszynowi.

W dalszej części wystąpił zastępca burmistrza Bogdan Wołoszyn, który w ciepłych słowach pogratulował Zarządowi Fundacji tak pięknych osiągnięć nie tylko w dziedzinie edukacji, ale również znaczącej pomocy charytatywnej i wszechstronnego udziału w upamiętnianiu miejsc walki i męczeństwa. Na zakończenie swego wystąpienia wiceburmistrz odczytał List gratulacyjny od burmistrza Andrzeja Wyczawskiego oraz wręczył przewodniczącemu Rady wiązanek kwiatów.

Gratulacje złożył również w swym wystąpieniu prezes Stowarzyszenia Miłośników Jarosławia p. Dariusz Jasiewicz. W liście gratulacyjnym czytamy m.in.: „Fundacja Państwa wpisała się już na trwałe w najnowszą historię naszego miasta, w którym ilość placówek edukacyjnych była i jest imponująca.

Prof. doc. Zbigniew Zieliński pochodził z rodziny, która szczyła się patriotyczną postawą jej członków - szczególnie ojca Tadeusza Zielińskiego, który zginął w Katyniu - broniących ojczystych granic w czasie wojny, ale także broniących niepodległości ducha, wolności słowa i swobody wyrażania myśli.

Doskonałym przykładem takiej formacji jest pielgrzymka zorganizowana przez Fundację do miejsc narodowej pamięci Polaków - Katyń 2011. Gratulujemy Państwu.

Stowarzyszenie Miłośników Jarosławia wyraża dziś w 20 rocznicę powstania Fundacji, najgłębsze uznanie i szacunek dla Państwa działalności i na ręce przewodniczącego Zarządu składa podziękowania za tę szczególnie cenną formę opieki nad tymi, którzy są przyszłością Polski - nad młodym pokoleniem Polaków”.

Prezes SMJ złożył kwiaty na ręce członkini Zarządu Elżbiety Magryś.

Następnie przewodniczący Rady odczytał list gratulacyjny od Rady Powiatu, sprawującej honorowy patronat nad Fundacją. W liście podpisanym przez przewodniczącego Rady Powiatu Leszka Szczybyłę czytamy m.in.: „Szanowni Państwo, serdecznie pozdrawiam wszystkich uczestniczących w uroczystości z okazji 20 -lecia Państwa Fundacji. Zarówno działalność edukacyjna jak i pomoc materialna wpływająca od Państwa daje szczęście osobom - także tym, dotkniętym ubóstwem i pozwala ujrzeć uśmiech osób niepełnosprawnych.

Z najwyższym uznaniem przyjmuję dokonania Fundacji, które sprawiają, by wielu ludziom żyło się lepiej. Życzę satysfakcji, wytrwałości oraz realizacji wszelkich planów przyszłościowych”.

W kolejnym wystąpieniu prof. dr hab. inż. Zbigniew Kąkol, prorektor d/s. kształcenia z AGH w Krakowie, jednocześnie członek Rady Fundacji, zwrócił uwagę, że Polska wśród krajów europejskich znajduje się w czołówce, jeżeli chodzi o wskaźnik młodzieży studiującej, co stanowić może zagrożenie dla pozostałych krajów unijnych. Prof. Kąkol

gratulował Fundacji osiągnięć w dziedzinie edukacji oraz dziękował za dotychczasową współpracę z uczelnią, wręczając jednocześnie obraz przedstawiający Wawel, mający przypominać o Krakowie, z którym związany był Fundator Zbigniew Zieliński.

Gratulacje Zarządowi Fundacji złożył również prof. dr hab. inż. Bronisław Barchański, przewodniczący Zarządu Funduszu Stypendialnego przy AGH, który - doceniając osiągnięcia Fundacji - wręczył przewodniczącemu Rady figurkę św. Barbary, podkreślając, że jest ona nie tylko patronką górników, ale również symbolem ciężkiej pracy.

Pani Zofia Dyszyńska podzieliła się krótkimi wspomnieniami o założycielu Fundacji. Powiedziała z rozrzewnieniem, że nigdy nie przypuszczała, że ilość stypendiów wzrośnie z 10 (na początku) do 160 rocznie.

Uroczyste posiedzenie poprzedzone zostało Mszą św. za dusze śp. Zbigniewa Zielińskiego i jego rodziców - patronów Fundacji, w jarosławskiej Kolegiacie. Mszy św.

Byłe członkinie zarządu pp. Zofia Dyszyńska i Maria Pajda

przewodniczył ks. prałat Marian Bocho. Po odprawionej Eucharystii ks. Marian w kilku słowach przybliżył wiernym sylwetkę śp. Zbigniewa Zielińskiego, scharakteryzował działalność Fundacji oraz pogratulował Zarządowi szeroko zakrojonej akcji pomocy młodzieży szczególnie uzdolnionej i potrzebującej wsparcia finansowego, życząc sukcesów na przyszłość przez wstawiennictwo Matki Bożej Śnieżnej.

Miłym akcentem na zakończenie uroczystości był Koncert Hiszpański w Sali Koncertowej Szkoły Muzycznej w Jarosławiu, dedykowany Fundacji z okazji jubileuszu 20-lecia, który był niespodzianką sponsorowaną przez Centrum Kultury i Promocji w Jarosławiu.

7. Lista stypendystów

Lista stypendystów Fundacji w latach 1992-1994 z Jarosławia

1. Kiwacka Iwona	9. Tarcholik Piotr
2. Krawczyk Małgorzata	10. Tasarowicz Szczepan
3. Małek Janusz	11. Tomczyk Edyta
4. Pajda Bernadeta	12. Walczak Bożena
5. Pałys Agata	13. Wikiera Antoni
6. Pelczarski Robert	14. Zub Jan
7. Romanowska Monika	15. Zub Wiesław
8. Rubin Ewa	

Lista stypendystów AGH Kraków 1996-2011

1. Ałasa Rafał	7. Buczek Paweł
2. Balicka Magdalena	8. Ciemała Michał
3. Barchańska Barbara	9. Cieślik Ilona
4. Bartyzel Agnieszka	10. Cybulski Tomasz
5. Bolka Monika	11. Czurczak Marzena
6. Boroń Marta	12. Dendzik Maciej

13. Filipiak Agnieszka
14. Garlewicz Grzegorz
15. Głowacki Bartłomiej
16. Hudzicka Justyna
17. Jamka Magdalena
18. Jutka Jacek
19. Kalita Łukasz
20. Kapałka Michał
21. Kielar Marta
22. Knapczyk Michał
23. Kocur Anna
24. Kostelecka Agnieszka
25. Kowalczyk Danuta
26. Kuder Norbert, Tomasz
27. Łątka Tomasz
28. Łysyganicz Anna
29. Mac Monika
30. Marszałek Krzysztof
31. Młynarska Justyna
32. Monit Michał
33. Morkisz Paweł
34. Mrowczyk Paulina
35. Narolski Witold
36. Niedojadło Anita
37. Niedziela Paweł
38. Niemiec Marcin
39. Nowakowski Paweł
40. Nowicka Dominika
41. Ostrowski Bartosz
42. Pajdziak Piotr
43. Pieczka Roman
44. Pietras Paulina
45. Pilch Krzysztof
46. Polaczek Agata
47. Półtorak Karolina
48. Ptak Adam
49. Raczeń Marta
50. Rozmus Paweł
51. Rusinek Dariusz
52. Rysiewicz Sławomir
53. Sikora Marian
54. Skruch Paweł
55. Sorocki Jakub
56. Spisak Maria
57. Stachyra Katarzyna
58. Strzeboński Piotr
59. Szpak Bartłomiej
60. Tkacz Aleksandra
61. Tutaj Andrzej
62. Waclawski Przemysław
63. Wawak Beata
64. Wawrzyniak Kamila
65. Wąsik Magdalena
66. Wieczorek Bartosz
67. Woźny Dominika
68. Zajdel Mirosław
69. Zamojska Monika
70. Zygmunt Janina
71. Żurad Jadwiga

Lista stypendystów Fundacji w latach 2001 - 2011 z Jarosławia

1	Andres Katarzyna	32	Bereźnicki Mateusz
2	Antoniów Aleksandra	33	Białogłowska Anna
3	Antoniów Artur	34	Biały Joanna
4	Antosz Maciej	35	Biedroń Agata
5	Babiś Katarzyna	36	Biedroń Anna
6	Bachmat Dominika	37	Biedroń Barbara
7	Baj Monika	38	Biedroń Ewa
8	Balawender Kacper	39	Biegus Mariusz
9	Balicki Krzysztof	40	Bielenda Joanna
10	Bałutowska Ewa	41	Biernat Agnieszka
11	Bonio Katarzyna	42	Bikowska Justyna
12	Bar Dominika	43	Błajda Izabela
13	Baran Diana	44	Bogdanowicz Daniel
14	Bat Izabela	45	Bojarska Aleksandra
15	Batorowicz Zuzanna	46	Bojarska Andżelika
16	Bazak Barbara	47	Borek Magdalena
17	Bąk Aleksandra	48	Borlik Elżbieta
18	Bąk Artur	49	Boroń Sylwia
19	Bąk Barbara	50	Boryło Anna
20	Bąk Justyna	51	Boryło Edyta
21	Bąk Marzena	52	Boryło Wioleta
22	Bednarz Adam	53	Borys Edyta
23	Bednarz Aneta	54	Broda Edyta
24	Bednarz Lucjan	55	Broda Marzena
25	Bednarz Mateusz	56	Bród Katarzyna
26	Beigert Beata	57	Brzany Małgorzata
27	Bekier Justyna	58	Brzuchacz Joanna
28	Bembenek Beata	59	Brzyska Kamila
29	Bembenek Katarzyna	60	Bubelski Arkadiusz
30	Benedyk Paulina	61	Buczowska Sylwia
31	Bereźnicka Anna	62	Buczny Bernard

63	Bulik Wioleta	95	Ciupińska Angelika
64	Burdzińska Małgorzata	96	Ciurko Monika
65	Bury Gabriela	97	Cynk Aleksandra
66	Bury Kamil	98	Cyran Joanna
67	Bury Kinga	99	Czaja Weronika
68	Bury Paweł	100	Czarnecki Piotr
69	Buryło Barbara	101	Czepiel Klaudia
70	Burzańska Magdalena	102	Czerniecka Katarzyna
71	Burzańska Paulina	103	Czochra Marzena
72	Buzowicz Dawid	104	Czuba Daniel
73	Cedzidło Dominika	105	Czykalska Justyna
74	Cena Klaudia	106	Czyż Katarzyna
75	Cena Renata	107	Czwakiel Renata
76	Charysz Zofia	108	Daniłko Rafał
77	Chmielowiec Agnieszka	110	Dańczura Natalia
78	Chmura Aleksandra	111	Dańczura Wioletta
79	Chmura Anna	112	Dąbkowska Anna
80	Chmura Magdalena	113	Dec Diana
81	Cholewa Agnieszka	114	Dejnowiec Tomasz
82	Chuchła Wojciech	115	Demski Damian
83	Chudzik Kamila	116	Depciuch Joanna
84	Chwastarz Paulina	117	Derbisz Jakub
85	Chyc Paweł	118	Dmitruś Edyta
86	Cicirko Rafał	119	Dobosz Agnieszka
87	Ciećko Aneta	120	Dolecka Dominika
88	Cieleń Katarzyna	121	Domański Dawid
89	Cielecka Anna	122	Domański Ireneusz
90	Cielecki Marcin	123	Dominik Anna
91	Ciemierkiewicz
Magdalena ZSP	124	Dominik Sylwia
92	Cienka Agnieszka	125	Drągiewicz Łukasz
93	Cieślak Agnieszka	126	Drozd Maciej
94	Cisek Paulina	127	Dublanica Anna
		128	Duda Ewelina

129	Duda Michał	162	Gancarz Anna
130	Dudczenko Roksana	163	Gancarz Waldemar
131	Dudek Kamil	164	Garczyńska Aleksandra
132	Dudek Mateusz	165	Gargała Agata
133	Dukacz Paweł	166	Gaweł Anna
134	Dukacz Piotr	167	Gaweł Mateusz
135	Dul Kinga	168	Gaweł Norbert
136	Dyndał Izabela	169	Gaweł Sylwia
137	Dyrda Agata	170	Gaweł Wioleta
138	Dyrda Dariusz	171	Gągoł Kamila
139	Dyrkacz Marlena	172	Gąsior Aneta
140	Dziadowicz Klaudia	173	Gdula Magdalena
141	Dziaduś Marcin	174	Gdula Natalia
142	Dziedzic Izabela	175	Gemra Kamil
143	Dziedzic Marzena	176	Gerega Aleksandra
144	Dziedzic Paulina	177	Gil Paula
145	Dzięgielowski Maciej	178	Gil Paweł
146	Dziuba Klaudia	179	Gilarska Adriana
147	Filipiak Justyna	180	Gilarska Anita
148	Flisowski Damian	181	Ginter Agnieszka
149	Florek Anna	182	Gliniak Marta
150	Florek Marta	183	Gliniany Monika
151	Fołta Monika	184	Głaz Joanna
152	Fołta Paulina	185	Głowacka Sylwia
153	Foremny Artur	186	Głuch Katarzyna
154	Franków Dominik	187	Gmyrek Dominika
155	Frendo Michał	188	Gmyrek Tomasz
156	Fudali Jadwiga	189	Gol Justyna
157	Furmanik Małgorzata	190	Gołąb Kinga
158	Gaciarz Katarzyna	191	Gołębiowska Agata
159	Gajda Kamila	192	Gołębiowska Dagmara
160	Gajewska Klaudia	193	Goryl Paulina
161	Gałka Ewelina	194	Grabas Marzena

195	Grabska Aneta	229	Jakubowski Wojciech
196	Grela Anna	230	Janicki Maksymilian
197	Grela Beata	231	Jarosz Krystian
198	Grenda Maciej	232	Jasińska Agnieszka
199	Grochowski Sylwester	233	Jasińska Anna
200	Grunt Dominika	234	Jasińska Ewelina
201	Grzeszczak Michał	235	Jedynak Kinga
202	Gudziej Justyna	236	Jędruchów Dorota
203	Gwóźdź Damian	237	Jurkiewicz Grzegorz
204	Gwóźdź Monika	238	Kaczor Michał
205	Gwóźdź Katarzyna	239	Kaczorowska Jolanta
206	Hala Małgorzata	240	Kaleta Dagmara
207	Haluk Kinga	241	Kalin Kamil
208	Halwa Adam	242	Kalinowska Marta
209	Halwa Agnieszka	243	Kalita Katarzyna
210	Hałuszka Damian	244	Kamecki Krystian
211	Hamryszak Sylwia	245	Kamieniecka Agnieszka
212	Harasik Judyta	246	Kamińska Olga
213	Harasik Kamila	247	Kaniowska Magdalena
214	Harpula Izabela	248	Kapłon Joanna
215	Hawryszko Ewelina	249	Karaszewska Sylwia
216	Hołowacz Aneta	250	Kardamasz Artur
217	Hołub Julita	251	Kardaszewska Beata
218	Hołub Karolina	252	Kasiak Karol
219	Hołyszko Joanna	253	Kasicka Sylwia
220	Hołyszko Sabina	254	Kasieczka Dawid
221	Horodko Magdalena	255	Kasprzak Karolina
222	Huta Wojciech	256	Kasprzyk Barbara
223	Imiełowski Maciej	257	Kastekik Magdalena
224	Imiełowski Marek	258	Kątnik Dariusz
225	Izdebska Andżelika	259	Kędracka Malwina
226	Jabłońska Agnieszka	260	Kępa Agnieszka
227	Jabłońska Anna	261	Kic Martyna
228	Jabłońska Katarzyna	262	Kida Alicja

263	Kiełt Andżelika	296	Kornafel Marek
264	Kilian Sylwia	297	Korytko Katarzyna
265	Kiper Małgorzata	298	Kos Alina
266	Kiper Milena	299	Kos Hubert
267	Kisiel Monika	300	Kosińska Katarzyna
268	Kisielewicz Diana	301	Kosior Marta
269	Kiszka Katarzyna	302	Kościelniak Marta
270	Klepek Anita	303	Koszła Kamila
271	Kłak Kamil	304	Kot Agnieszka
272	Kłak Patrycja	305	Kot Kacper
273	Kłopot Piotr	306	Kowal Justyna
274	Knap Joanna	307	Kowal Maciej
275	Knara Beata	308	Kowal Magdalena
276	Kobylarz Joanna	309	Kowal Wojciech
277	Kochman Natalia	310	Kowalińska Patrycja
278	Kochman Oskar	311	Kowalska Kinga
279	Kogut Anna	312	Kowalski Kamil
280	Kogut Dorota	313	Kozak Jakub
281	Kolasa Anna	314	Kozdroń Beata
282	Kolasa Joanna	315	Kozimor Adam
283	Kolasa Patrycja	316	Krajnik Paulina
284	Kolasa Monika	317	Krasnowska Ewa
285	Kołąkowska Magdalen	318	Kraśnianin Weronika
286	Kołodziej Ewelina	319	Krawiec Anna
287	Kołodziej Maria	320	Kremer Barbara
288	Kondracki Łukasz	321	Kremer Magdalena
289	Konefał Katarzyna	322	Kret Paweł
290	Konieczny Edyta	323	Krucan Katarzyna
291	Koniuszy Aneta	324	Kruk Karolina
292	Koralewicz Damian	325	Kruk Maciej
293	Koralewicz Magdalena	326	Kruk Paweł
294	Koralewicz Maryla	327	Krupa Paulina
295	Kornafel Andrzej	328	Krupa Wojciech

329	Krysa Gabriela	361	Lepiarz Izabela
330	Krzebiot Dominika	362	Lepik Barbara
331	Krzemiński Maciej	363	Lichończak Aldona
332	Krzyszowska
Agnieszka	364	Liszka Kornelia
333	Kubacha Agata	365	Litwin Bartosz
334	Kubas Justyna	366	Litwin Beata
335	Kubas Natalia	367	Litwin Mateusz
336	Kubas Radosław	368	Lorenowicz Joanna
337	Kubasik Lucyna	369	Łamasz Bartosz
338	Kubecka Aleksandra	370	Łanda Bożena
339	Kubejko Katarzyna	371	Łuczyńska Joanna
340	Kubejko Karolina	372	Machaj Dawid
341	Kubejko Marta	373	Mach Halina
342	Kubrak Paulina	374	Mach Klaudia
343	Kucab Mariola	375	Maciąga Izabela
344	Kudera Joanna	376	Maciuk Marek
345	Kułaj Katarzyna	377	Macnar Jarosław
346	Kuniewicz Agnieszka	378	Macnar Joanna
347	Kunzek Joanna	379	Madejowski Daniel
348	Kuras Mariusz	380	Magoń Aleksandra
349	Kurecka Beata	381	Maga Sylwia
350	Kurpiak Katarzyna	382	Magryś Iwona
351	Kurpiel Paulina	383	Magda Dominika
352	Kurysz Karolina	384	Magda Edyta
353	Kusina Alicja	385	Magda Ewelina
354	Kuta Amelia	386	Magda Iwona
355	Kyc Radosław	387	Magda Justyna
356	Lasek Anna	388	Magdziak Edyta
357	Lazar Damian	389	Magdziak Katarzyna
358	Lech Patrycja	390	Magoń Dominika
359	Leluk Ewelina	391	Magura Patrycja
360	Leniar Katarzyna	392	Makar Małgorzata
		393	Makarska Justyna

394	Makarska Sylwia	426	Mazurek Aneta
395	Makulska Justyna	427	Mazurek Angelika
396	Malec Anna	428	Mazurkiewicz Agata
397	Mamak Kamil	429	Medak Kamila
398	Marciak Kinga	430	Micek Monika
399	Marczewska Anna	431	Michalczyk Tomasz
400	Marczewska Justyna	432	Michalik Małgorzata
401	Marczewska
Małgorzata	433	Michalski Daniel
402	Markowska Agnieszka	434	Michałów Jakub
403	Marks Adrian	435	Misiąg Ewelina
404	Marszałek Aleksandra	436	Miszczyszyn Karolina
405	Maryjka Waldemar	437	Miśko Maciej
406	Matrejek Aleksandra	438	Mizgalewicz Karolina
407	Matusz Ewelina	439	Mizgalewicz Paweł
408	Matusz Letycja	440	Młynarska Magdalena
409	Matusz Marta	441	Modrzewska Karina
410	Matyja Anna	442	Momot Joanna
411	Matyja Damian	443	Momot Katarzyna
412	Matyja Małgorzata	444	Momot Krzysztof
413	Maziarek Anna	445	Moskwiak Kasper
414	Maziarek Karol	446	Mroccka Małgorzata
415	Maziarz Dominik	447	Mroccka Tomasz
416	Maziarz Katarzyna	448	Mroccka Wioleta
417	Mazur Bernadeta	449	Mroczkowska Natalia
418	Mazur Jakub	450	Mroczkowska Żaneta
419	Mazur Julia	451	Mucha Marek
420	Mazur Katarzyna	452	Muszyński Kajetan
421	Mazur Katarzyna	453	Muzyczka Michał
422	Mazur Magdalena	454	Nabrzeska Katarzyna
423	Mazur Malwina	455	Nalepa Karolina
424	Mazur Piotr	456	Napierko Iwona
425	Mazurek Adrian	457	Napora Anna
		458	Nazar Dominika

459	Niedużak Magda	492	Pata Anna
460	Niemczak Katarzyna	493	Paulo Michał
461	Niemkiewicz Ewa	494	Pawlica Anita
462	Niemiec Anna	495	Pelc Elżbieta
463	Niemiec Anna	496	Pelc Marcin
464	Niemiec Katarzyna	497	Pelc Rafał
465	Nieprzecka Aleksandra	498	Perykasza Michał
466	Nogaj Magdalena	499	Petryszyn Lidia
467	Norek Izabela	500	Petryszyn Natalia
468	Nosek Barbara	501	Piątek Małgorzata
469	Nowak Katarzyna	502	Pich Natalia
470	Obłozza Monika	503	Piechota Judyta
471	Ocalewicz Andrzej	504	Pieczonka Emilia
472	Ochab Agata	505	Pielach Agnieszka
473	Ochab Anna	506	Pierzchała Maciej
474	Ochyra Sylwia	507	Pietraszek Michał
475	Olech Daniel	508	Pilch Magdalena
476	Olech Marta	509	Piliszko Magdalena
477	Olejarka Karolina	510	Piotrów Aleksandra
478	Olejarz Adriana	511	Pirożek Izabela
479	Olejarz Grzegorz	512	Pisarczyk Magdalena
480	Olesek Olga	513	Plęs Sylwia
481	Olszańska Joanna	514	Płocica Dagmara
482	Orlicka Dominika	515	Płocica Kinga
483	Oronowicz Justyna	516	Płocica Patrycja
484	Orzechowska Anna	517	Płoskoń Alicja
485	Ossoliński Krzysztof	518	Płoskoń Anna
486	Osuch Jakub	519	Podolak Jakub
487	Oźga Sebastian	520	Podolak Justyna
488	Pacholarz Piotr	521	Podolec Marcin
489	Paclawska Joanna	522	Podulka Arleta
490	Pajda Magdalena	523	Pokotyło Kamila
491	Parawa Jakub	524	Pona Renata

525	Popowicz Angelika	558	Roga Elżbieta
526	Popowicz Joanna	559	Rogała Karolina
527	Portas Ewelina	560	Rogowska Dominika
528	Posłuszna Dorota	561	Rokicka Magdalena
529	Potoczna Anna	562	Rokosz Joanna
530	Potoniec Natalia	563	Romanów Paulina
531	Półtorak Jan	564	Rożanów Sławomir
532	Półtorak Przemysław	565	Rożek Sabina
533	Procka Adriana	566	Różak Katarzyna
534	Pryjda Martyna	567	Różak Sylwia
535	Pryjda Urszula	568	Różański Marcin
536	Prymon Ewelina	569	Różycka Ewelina
537	Prymon Katarzyna	570	Rusinek Karolina
538	Przytuła Monika	571	Rygowska Iwona
539	Pszonak Anna	572	Rymarz Mateusz
540	Puchalska Kinga	573	Ryska Marcin
541	Pukas Dariusz	574	Ryznar Sylwia
542	Pukas Katarzyna	575	Ryzner Dorota
543	Pukas Krzysztof	576	Rzasa Mariola
544	Pupka Dorota	577	Rzasa Tomasz
545	Pupka Joanna	578	Rzepka Dawid
546	Purcha Lidia	579	Rzepko Izabella
547	Pyć Patrycja	580	Sałuka Robert
548	Pyda Monika	581	Sas Marlena
549	Pysz Paweł	582	Sebastianka Katarzyna
550	Pyzik Adrian	583	Serwańska Katarzyna
551	Rachalski Radosław	584	Sęk Joanna
552	Rachwał Kinga	585	Siciarz Wojciech
553	Raczyńska Aleksandra	586	Sieczka Anna
554	Radoń Aleksandra	587	Sielska Agata
555	Rakoczy Magdalena	588	Siemińska Patrycja
556	Rapita Sabina	589	Siudak Kamil
557	Ratajczak Maciej	590	Siutyla Dominika

591	Siwak Karolina	624	Stasiło Rafał
592	Skiba Joanna	625	Stawarz Daria
593	Skibiak Adrianna	626	Stec Krystyna
594	Skotnicka Kinga	627	Stefaniuk Joanna
595	Skrzypek Jacek	628	Stelmach Anna
596	Skupień Katarzyna	629	Stęchły Barbara
597	Skupniewicz Wioletta	630	Stęchły Michał
598	Słabicki Dawid	631	Stęchły Natalia
599	Sławińska Adrianna	632	Strach Agnieszka
600	Słowik Jakub	633	Strawa Justyna
601	Smoluch Alicja	634	Strzodka Marcin
602	Sobejko Arkadiusz	635	Stysiał Anna
603	Sobolewska Agnieszka	636	Suchy Karolina
604	Sobolewska Ewelina	637	Suchy Krystian
605	Sobolewska Justyna	638	Surman Magdalena
606	Socha Łukasz	639	Surmiak Patrycja
607	Socha Ewelina	640	Surówka Iwona
608	Socha Natalia	641	Szablon Agata
609	Sochacka Monika	642	Szafarz Karolina
610	Sosnowska Elżbieta	643	Szajny Maria
611	Soszyńska Joanna	644	Szaładziński Jonatan
612	Sota Adam	645	Szałaj Arkadiusz
613	Sowa Filip	646	Szawińska Katarzyna
614	Sowińska Adrianna	647	Szczepanek Liliana
615	Spólnik Joanna	648	Szczepanik Joanna
616	Sroka Klaudia	649	Szczygielska Anna
617	Stachowicz Paulina	650	Szegda Anna
618	Stachurski Michał	651	Szeliga Agnieszka
619	Stanasiuk Jakub	652	Szkoda Agata
620	Staniszewski Wojciech	653	Szkoła Ewelina
621	Stanowska Aleksandra	654	Szkoła Justyna
622	Stańko Anna	655	Szkoła Kamil
623	Starzyk Joanna	656	Szkoła Paulina
		657	Szmagara Małgorzata

658	Szozda Michał	690	Ulma Mateusz
659	Szpieg Marta	691	Ulma Natalia
660	Szpond Agnieszka	692	Urzędowski Michał
661	Szramik Anna	693	Walczak Magdalena
662	Szul Tomasz	694	Walter Paweł
663	Szwed Gabriela	695	Wańczyk Witold
664	Szymańska Sylwia	696	Wałęga Paweł
665	Szyngiera Anna	697	Wańko Żaneta
666	Ślęk Agata	698	Wawro Gabriela
667	Śmiech Marzena	699	Wawro Maciej
668	Śniegowska
Magdalena	700	Wawraszek Bernadeta
669	Świeboda Olimpia	701	Wątroba Przemysław
670	Świnkowska Andżelika	702	Wątroba Rafał
671	Świst Bernadetta	703	Welc Mateusz
672	Świst Emilia	704	Wielgos Joanna
673	Świtalska Paulina	705	Wiercioch Dorota
674	Terebecki Bartosz	706	Wilczek Wioletta
675	Tolak Aleksandra	707	Wilk Aleksandra
676	Tomas Dominika	708	Wilk Anna
677	Tomas Marcin	709	Wilk Michał
678	Tomas Patrycja	710	Wilk Sylwia
679	Tomas Sylwia	711	Wilman Wojciech
680	Tomaszewski Maciej	712	Winiarska Aleksandra
681	Tomaszewski Marcin	713	Winiarski Mateusz
682	Tomaszewski Piotr	714	Winiarz Apolonia
683	Torba Magdalena	715	Wiśniowska Joanna
684	Torbiczuk Kamila	716	Wojakowski Piotr
685	Trojnar Klaudia	717	Wojdyła Krzysztof
686	Trudzik Agnieszka	718	Wojdyło Dominika
687	Trynkiewicz Jan	719	Wojdyło Sylwia
688	Tymoczko Joanna	720	Wojtaszek Mateusz
689	Ulanowska Dominika	721	Wojtyna Katarzyna
		722	Woszczak Agnieszka

723	Woszczak Krystian	741	Zajezierska Iwona
724	Wota Anna	742	Zaliszewski Filip
725	Wota Michał	743	Załuska Agnieszka
726	Wota Paweł	744	Zarębski Marcin
727	Wójcik Anna	745	Zarosa Michał
728	Wójtowicz Aneta	746	Zastawna Agnieszka
729	Wójtów Mateusz	747	Zawada Mariola
730	Wrona Renata	748	Zbozeń Agnieszka
731	Wrucha Dominika	749	Zeńko Wojciech
732	Wrzesień Joanna	750	Zielińska Joanna
733	Wyszatycka Jagoda	751	Zimońska Małgorzata
734	Wywłoka Justyna	752	Zub Michał
735	Wywłoka Krystian	753	Żabińska Małgorzata
736	Wziętek Paulina	754	Żoch Justyna
737	Zagrobelny Aneta	755	Żołyniak Michał
738	Zagrobelna Magdalena	756	Żółciak Łukasz
739	Zagrobelna Marta	757	Żyła Jakub
740	Zajączkowski Dawid		

8. Źródła tekstów

Oprócz piśmiennictwa ogólnie dostępnego, źródłem naszych wiadomości są nieliczne zachowane dokumenty, wspomnienia członków Stowarzyszenia Ofiar „Rodzina Katyńska”, „Rodzina Policyjna - 1939”, Związku Sybiraków. Za wszystkie materiały serdecznie dziękujemy.

Przepraszamy autorów tekstów spoza Fundacji za ich skrócenie. Było to z różnych względów konieczne. Większość materiałów w wersji poszerzonej dostępna jest w corocznych Biuletynach Informacyjnych umieszczonych na naszej stronie internetowej. Coroczny biuletyn Fundacji otwarty jest na Państwa teksty, propozycje i uwagi. Prosimy mieć na uwadze, że słowa wspomnień ulatują, zaś pismo czy

nagrania pozostają. Ci, co zmarli np. na Syberii chcieliby na pewno, abyście to upamiętnili, również w formie drukowanej.

Kilka zdań o „zewnątrznych” autorach teksów, w kolejności wynikającej ze spisu treści:

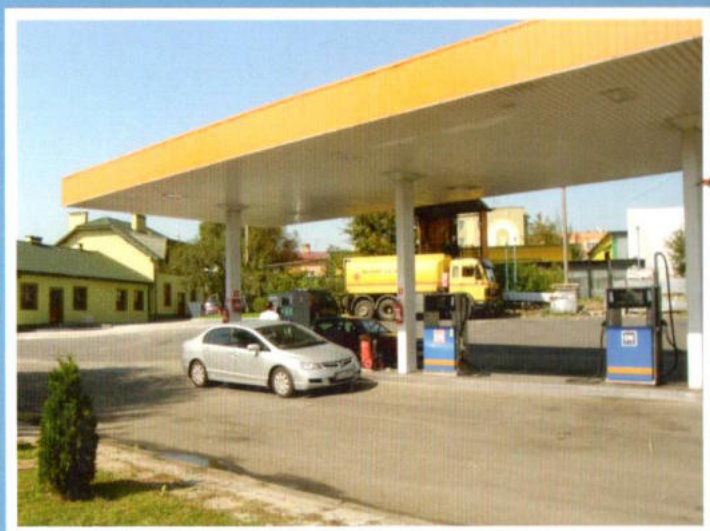
- Barbara Tarkowska z Warszawy - bratanica ks. J. Ziółkowskiego, geolog, poruszona życiorysem wujka odkryła w sobie zdolności pisarskie. Napisała o nim cztery książki, które można nabyć w Wydawnictwie „Barwa i Broń”,
- Maria Szczepańska - radca prawny, córka przedwojennego działacza ludowego, chodząca encyklopedia wiedzy o ruchu ludowym i ruchu oporu, członek AK,
- Anatolia Gazda - Przewodnicząca Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939”- Oddział Rzeszów, aktywny propagator mało znanej wiedzy o tragicznym losie policjantów,
- kpt. Ireneusz Byczuk - autor pracy magisterskiej o przedwojennym Garnizonie Jarosław, jeden z dwóch znawców tej tematyki w Jarosławiu, obok majora rez. Zdzisława Niemczyckiego.

Dziękuję pracownikom Urzędu Miasta Jarosławia, ks. prałatowi Andrzejowi Surowcowi oraz wszystkim osobom za wykorzystanie ich zdjęć z różnych uroczystości.

Jesteśmy przekonani, że Fundator po przeczytaniu tych tekstów historycznych powiedziałby: dobrze, że przypominać ale nie zamartwiać się, nie narzekajcie, cieszcie się każdym dniem, co Wy wiecie o kłopotach. Często tak mówił.

Niech te Jego słowa będą dla czytelników niewysychającym źródłem optymizmu.

*W Fundacji tankujesz
Stypendia fundujesz.*

Stacja Paliw

Mapka dojazdu